

OFFERS

MICRON XIB

*Manufactured by MICROTECNICA, Europe's
Largest Sound Projection Equipment producing Factory.*

MICRON XIB is:—

- ★ The Largest Projector Mechanism existing to-day.
- ★ Made in Europe's Best Equipped Research Laboratory.
- ★ 1,000 Machine Tools, 3 Big Plants.
- ★ Most Modern and Perfect Sound Projection Machine.
- ★ Magazines with internal illumination and Visual Scale.
- ★ Incorporated pre-amplifier.
- ★ Very rigid but quick tilting solid base.
- ★ High Intensity Arc lamp (80-100 Amps.)
- ★ Built-in Exciter Lamp rectifier.
- ★ Built-in Driving Motor.
- ★ Independent Film take up motor for smooth and even Film take up.
- ★ Full automatic oiling of all the gears.
- ★ Film cooling by air blowing and water circulation.
- ★ Automatic Fire safety device, releases light Beam Shutter, Extinguishes the Arc lamp, Stops the Motor and switches on the auditorium light.

**International Talkie Equipment Co., Ltd.,
18, MOUNT ROAD,**

Phone : 86282

MADRAS-2

Gram : 'SOUNDHEAD'

NEW YORK

20, Pine Street,
NEW YORK 5, N.Y.

BOMBAY

17, Queens Road,
BOMBAY 4.

LONDON

117, New Cavendish
St., LONDON, W. 1.

Coiffures OF INDIA

கங்காபதி, 95 படி
மையன் - கோண்ட
அகம்பாடி.

புராதன கலாசாரம்—மதுபடியும் பழக்கத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மூதாட்டிகள் செய்து வந்த கோண்டை அலங்காரங்கள் வங்காளத்தில் மது படியும் இன்றும் புத்துயிர் பெற்றிருக்கின்றன.

தற்காலத்திய கோண்டை அலங்காரங்கள் பெரும் பாலும் வங்காளத்தில் வாசனைத் தைலம் உபயோகிக்கப் பட்டு செய்யப்படுகின்றன. கேச வளர்ச்சி அதிகமாக உத்தரவாதமளிப்பதுடன், புதுமைமான லலிதத்தை யும், ககந்த வாசனையும் அளிக்கிறது.

'கங்காபதி' இது உற்பத்திப் பூரணமாக, 'காந்தி' முதலிய வாசனை சேர்ப்புடன். 'கங்காபதி' கேஸின் கடினம், வாசனை சேர்ப்பு, கேஸின் பிரண்டு வளம்பதி முதலியவை அடங்கியுள்ளன.

SWASTIK PERFUMED CASTOR OIL

UNMATCHED FOR QUALITY

SWASTIK OIL MILLS LTD., BOMBAY.

SOM. TA

SHILK

BE INDIAN - BUY INDIAN

அம்மா, உனக்குச்
சகலமும் தெரிந்ததுதான் !

பூரண ஆரோக்கியமும் ஜோலிக்
கும் கண்களுடன் கூடிய மலர்ந்த
முகமும் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய
காரணம் குடல்கள் சரிவர வேலை

செய்வதைப் பொறுத்துள்ளது. மலச்சிக்கல் ஏற்படாமல்
குடல்கள் சரிவர வேலை செய்வதற்கு குழந்தைகள்
விரும்பும் போனோமின்ட்தான் மிக எளிய சாதனம்.

சுலபமாக
மலமிளக்கும்
உன்னத சஞ்சீவி

போனோமின்ட்

லாக்ஸெடிவ் குயிங் கங்

கு. 1-2-0, ரூ. 0-7-0 ஆகிய இரு சைஸ்களில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மாகாணத்திற்கு விற்பனை ஏஜன்டுகள் :

ஒரியன்டல் மர்க்கன்டைஸ் ஏஜன்ஸி, 99-A, அரமணக்காரத் தெரு, மதராஸ்

No. 3.

இருமல்களுக்கும் ஜலதோஷங்களுக்கும்
மிக ஜனபிரீதி வாய்ந்த மருந்து

உலகு பூரணம் உபயோகிக்கப்படுவருவது

நம் போன்றுவர்களுக்கு ஏற்று

மேதல்தரமான ஸிகரட்

நம்பர் டென்

வெர்ஜினியா

அவர்கள் ஆரோக்கியமாகவும் பலசாலிகளாகவும் வளரச் செய்யுங்கள்

இந்தியாவின் உணவுகள் மூக்கியமாக தேர்ந்தெடுத்த உணவுகள் போஷியு
சத்து குறைந்ததாக இருக்கின்றதென்றும் அவைகளை குழந்தைகளுக்கு அளிப்பதால்,
குழந்தைகள் புகுபுகுடன் வளர்வதில்லை என்றும் உணவு சத்துப்
பொருள்களை சூராய்த்தறிந்த அறிஞர்கள் உறுதிபடுத்தினார்கள்.

மெக்மெக் குழந்தைகளின் உணவு
மெக்மெக் சிறப்பாகவிடக் கூடிய
இன்கும் உணவுகளின் இருக்கும்
குறைகளை சரிசெய்யும் உயர்ந்த
சத்து திறந்தவைகள். மெக்மெக்
குழந்தைகளின் உணவின் போஷி
யளிக்கும் புரோட்டீனும், குளுகோஸ்
சர்க்கரைச் சத்துப்பொருளும் இருக்கின்றன. மெக்மெக் சிறப்பாகவிடக்
வெப்பம், மூக்கியமான விடயங்களும்,
உணவாக்கத்துக்கும் திறந்தது.
குழந்தைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட
போஷியு உணவுகளைக் கொடுத்தால்
உங்கள் கடமைவாகும். சீக்கிரமே
குழந்தைகள் பனமும் ஆரோக்கிய
மும் பெற்றவர்களுக்காக.

உணவுக்குறைகளை சரிசெய்யும் மெக்
மெக்தீயூட்ரிமென்ட்ஸ் உயர்மான
வைகள் என்ற போஷியுணவு திய
ன்களின் உதவியுள்ளன.

மெக்மெக் தீயூட்ரிமென்ட்ஸ் சத்துப்
பனமும் திறந்த உணவே தயி
மருத்தோ அல்லது மருத்து வகைச்
சர்க்கரை அல்ல.

மெக்மெக் போஷியு சத்துக்கள்,
உங்கள் உணவின் குறைபாடு உடன
உணவுச்சத்துக்களை அளிப்பவை.

★

மெக்மெக் குழந்தைகளின்
உணவு தேவையான புரோட்டீன்
சத்தினை அளிக்கிறது.
சிறுப வாகவிடாக தேவையான
விட்டயின் உயர் உணவு சத்
தினை அளிக்கிறது.

மெக்ஸெக்
தீயூட்ரிமென்ட்ஸ்

உணவின் குறைபாடுகள் உணவு
சத்துக்களை அளிப்பவை.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு வினாக்கள்:

தி மெக்மெக் தீயூட்ரிமென்ட்ஸ் அன்ட் பரீட்சைமையகம் லிமிடெட்

99-A, ஆர்மீனியன் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்

MNP. 45 Tamil.

நீள வெளிச்சத்தில் அழகான பெரிய இந்திய ரோஜா மலர்கள் அவையின் மயக்கும் தறுமணத்தாகக் காத்தற நிரப்புகின்றன—அவை வினோலியா ஒயிட் ரோஸின் என்னென்ன எண்ணங்களை விளைவிக்கின்றன! உங்கள் அழகை அதிகரிக்கச் செய்ய உங்கள் இஷ்டத்திற்குரிய இச்சோப்பைவிட உத்தமமானதோ தகுதியானதோ வேறு கிடையாது. மிகுது வான துகரையத் தரும் வினோலியா மிகவும் மெல்லிய சருமத்தை உமராக் கத்தம் செய்கிறது... மேலும், மண ழுள்ள அதன் துகர உங்களைக் கற்றி ழும் மனோஹர பரிமளத்தைப் பரவச் செய்கிறது.

வினோலியா ஒயிட் ரோஸ் சோப்

கூஸ்கி

பொருளடக்கம்

மார்ச் 6
இதழ் 49

1947 ஜூலை 6

(செய்து)
ரூபி 22

என்ன சேதி?	...	9
"ஆண்டவனே, அருள் புரிசு!"	சாஸ்திரி	11
கையில் ஜபமாலை.....!	...	13
மத்திர சக்தி!	...	16
நாடாட் மகாஜன மகாதாடு (படம்)	எம். பி. கணேசு	19
கொஞ்சம் தேந்திப் பரப்போம்!	பி. கே. சி.	28
டாக்டர்கள் வாழ்க!	ஸோமாஸ்	27
தேவசி	என். சுப்பிரமணியன்	30
பரப்பா மலர்	பி. எஸ். பவராஜன்	39
படித்துப் பார்!	...	43
மேனாடை	க. ரா.	44
சத்திர ஸ்தலம்	பிரேமச்சந்த்	47
காலகோபம்	...	53

"கூஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உன்ன பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

"இந்தியா பிரதானம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்படி விட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் ரப்பர் சாகசங்கள் உற்பத்தியாக வேண்டும். அதுமீதும் கைத்தொழிற்சாலைகள் அபிவிருத்தி இரட்டை வேண்டும். உயர்த்த ரா மெனிட் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். எதிர்க்கருவிகள் செய்வதற்கான வந்திர வகைகள் சாணமாக இருக்க வேண்டும். கப்பல்கள் கட்டவும் கப்பல்களைப் பழுது பார்த்துக் கொள்ளவும் இந்தியாவிலேயே சகை வசதிகளும் செய்ய வேண்டும். இந்தியாவிலேயே பெட்ரோல் விடைக்கும் பிரதேசங்களைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். இவை பெரும்பாலும் திறமையானவற்றை அமெரிக்கா சகை உதவியும் அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இந்தியத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பும் திறமையும் இன்னவற்றை. அவற்றை அமெரிக்காவின் உதவியும் விடைக்குமாயின் ஆகாது ஒன்றுமில்லை."

இவ்வாறு மகா யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கிற போது, ஒரு பிரகடன இந்தியா முழுதும் வாழ்ந்தோ செய்வதற்குச் சென்ற அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் குழுவைக் குறித்து இந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்த வெவ்வேறு சர்க்காருக்கும் மோதல் உருவாகியது பரம இரகசியமாக ஓர் அறிக்கை அனுப்பிவிட்டனர். அந்த அறிக்கை சமீப காலத்திற்குள் வெளிவந்தது.

இந்தியாவின் கைத்தொழில் அறிவிருத்தியில் அகலமான பிரச்சனையும் அனுபவமும் கொண்ட அந்தப் பிரகடனப் பரிசீலனை?

அவர்கள் தமது அட்டைப் படத்தில் தோன்றும் டாக்டர் நெக்சர் எம். பிரேக்! இப்போது இந்தியாவில் அமெரிக்க கிதான்காரா தியமிகப்படுத்தும் அவர் தமது மனவியுடன் சென்ற மாதம் 25-ந் தேதி புது டெல்லியிலிருந்து விமானம் விமானத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்.

டாக்டர் பிரேக் இப்போது 65 வயதானவர். அமெரிக்க சர்க்காரில் 30 வருஷம் களுக்கு மேலாகப் பண உயர் பதவிகளை வகித்தவர். அமெரிக்காவில் உதவி மத்தியவாகவும் இருந்தவர். கப்பல்கள் கட்டி அனுப்பும் வாய்ந்த ஓர் அமெரிக்கப் பிரதான அமெரிக்க சர்க்கார் இந்தியாவில் தங்களுடைய கிதான்காரா தியமிகப்படுத்தும், இந்தியாவில் அமெரிக்க சர்க்காருக்குள்ள தன்மதிப்பையே காட்டுகிறது. இந்தியாவின் கைத்தொழில்கள் பெருகவும், இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் நட்பு பணமடையவும் டாக்டர் நெக்சர் பிரேக்கின் அனுபவமும் தோன்றும் பெருமையாக இருக்கும் என்று தம்புமிகும்.

என்ன சேதி?

அப்படிப் போடு!

MTஐ பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ பிரகாசம் சமீபத்தில் திருப்பதிக்குப் போயிருந்த போது, அங்கே ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடந்ததாம். அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்த ஸ்ரீ அனந்தசபனம் என்ற மத்திய சட்டசபை அங்கத்தினர் சொல்லியிருக்கும் ஒரு விஷயம் ரொம்பத் தமாஷாக இருக்கிறது.

ஸ்ரீ அனந்தசபனம் சொல்லுகிறார்:—

“சென்னை கோத்தைத் தமிழ் காட்டுக்குத் தலைகோ. மாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற தமிழ்த் தலைவர்கள் அந்த கோத்துக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சைமன் கமிஷன் சென்னைக்கு வந்த போது, ஸ்ரீ பிரகாசம்தானே சென்னை கோத்திலுடைய பெருமையைக் காப்பாற்றினார்? உப்புச் சத்தியாகிரகத்தின்போது கூட ஸ்ரீ பிரகாசம்தானே சென்னை கோத்தின் கௌரவத்தை சிணைத்தார்? ஆகவே, சென்னை கோம் ஆந்திரர்களுக்குத்தான் சோ ஷேண்டும்!”

அப்படிப் போட்டா, சொத்தைப் பூசனிக் காயை என்றானும் ஒருவன்!

சென்னை கோத்துக்கு உரிமை கொண்டாடும் விஷயத்தில், ஆந்திரர்கள் எவ்வளவு சிறு குழந்தைத்தனமாக வாதாட முடியும் என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

இந்தத் தேசத்திலே அச்சிய அரசாங்கத்தை எதிர்த்த ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றில், ஒன்றிரண்டுக்குத் தலைமை வகித்துச் செல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பம் — பாக்ஸியம் ஸ்ரீ பிரகாசத்துக்குக் கிடைத்தது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், ஸ்ரீ பிரகாசம் மேற்படி இயக்கங்களுக்குத் தலைமை வகித்த எதிர்ப்போரிடமிடம் அதற்காக அந்த இயக்கங்களே சின்று போயிருக்கும் என்ற முறையில் பேசுவது பெருக் தவறாகும். ஸ்ரீ பிரகாசத்துக்குப் பதில் வேறு யாராவது ஒரு சிலர் பிரகாசம் தலைமை வகித்த எதிர்ப்பிற்கு முடியும். ஸ்ரீ பிரகாசம் மேற்படி இயக்கங்கள் மூலம் சென்னை கோத்தின் பெருமையை உயர்த்தி விட்டார் என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும், தமக்குத்தான் பெருமையைத் தேடித் கொண்டார் என்று சொல்லுவதுதான் ரொம்பப் பொருத்தமாகும்.

கௌரவத்தைக் குலைத்தார்!

ஸ்ரீ அனந்தசபனம் சொல்லுவது போல, ஸ்ரீ பிரகாசம் சென்னை கோத்தின் கௌரவத்தை மூன்று உயர்த்தி விட்டதாகவே வைத்துக் கொள்கோம். ஆனால், கடைசி காலத்தில் அவர் தம் முடைய மந்திரிப் பதவியை உறப்புபோல விடாமல் பிடித்துக் கொண்டிருந்ததன் மூலம் சென்னை கோத்தின் கௌரவத்தை மாத்திரம் அல்ல, சென்னை மாகாணம் முழுவதிலுடைய கௌரவத்தையுமே போக்கி, தேசம் முழுவதும் எம்மைப் பார்த்துப் பரிசாசம் செய்யப்படியான சிணைமையை ஏற்படுத்தி விட்டார் என்பதை யாராவது மறக்க முடியுமா? அதற்கு ஸ்ரீ அனந்தசபனம் சொல்லும் பதில் என்ன?

கொண்டாடுக!

ஐக்கிய தேசிய சபை என்ற மந்தாபனம் ஆரம்பமாகி ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளாகின்றன. உலகத்தாடுகளெல்லாம் அதைக் கொண்டாடி யிருக்கின்றன. மேற்படி மந்தாபனம் இதுகரை செந்திருக்கும் சேனையைப் பாராட்டி அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ருஷ்யா முதலிய தேசங்கள் பேரி யிருக்கின்றன.

ட்ரூமன், ஆட்லி முதலிய பிரமுகர்கள் மேற்படி மகாசபை உலக சமாதானத்தை இனிமேல் ரொம்பப் பத்திரிகைப் பாதுகாக்குமென்ற தாங்கள் கம்புவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கம்பட்டும், கண்டுக் கம்பட்டும்!

மேற்படி செந்திருக் கேடு சிழ்க்கண்ட செந்தியும் தினசரிப் பத்திரிகைகளினே கெளியாதி யிருக்கிறது:

"புதியதான ஒரு அணுகுண்டை அமெரிக்கா கண்டு பிடித்திருக்கிறது. இது மூன்று நிமிஷமாகியினும் காசாடி யினும் வீசப்பட்ட அணுகுண்டுகளைக் காட்டினும் பல மடங்கு அதிக சக்தி வாய்ந்தது. ஒரு ருண்டு ஒரு பேரிய காசத்தை யே காசு மக்கி விடும். எனவே, தின்னும் மூன்று வருஷ காலத்தில் உலகம் காம்ப அடியோடு கிர்மூலமாகாத ஏதிர்பார்க்கலாம்."

பேஷ! அணுகுண்டைக் கண்டு பிடித்த ஏறக்குறைய இரண்டு வருஷங்கள் களாகின்றன. ஆனால், இதை அமெரிக்கா ஏனே தின்னும் கொண்டாடவில்லை? புதிதாக ஏதாவது ஒரிடத்தில் காது ருண்டு களைப் போட்டுக் கொண்டாடலாமே!

தொண்டு வாழ்க!

ஐம். எம். ஐ. ஏ. காப்பி என்றால் சென்னையிலே கெரு பிரசித்தம்.

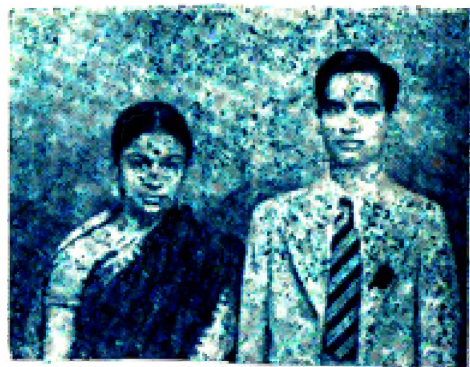
பொதுஜனங்களுக்கு கல்ல நிறுத்தங்கு வழுக்குவதிலே புகழ்பெற்ற இந்த மந்தாபனத்தை ஏற்படுத்திய பெருமை, காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமதி அனிபெலண்ட் அம்மையா கார் சோத்தாரும்.

ஸ்ரீமதி அனிபெலண்ட் தம்முடைய வாழ் காலிலே இந்தியாவுக்காக எவ்வளவோ பாடு பட்டிருக்கிறார். ஆனால், ஐம். எம். ஐ. ஏ. காப்பியைச் சாப்பிடவர்களுக்கு ஸ்ரீமதி பெலண்ட் செய்த மேற்படி தொண்டுகள் எவ்வளவற்றையும் காட்டினும் இந்த அருமை

வான காப்பித் தொண்டுதான் ரொம்ப மூக்கியமானதாகத் தோனதும். அவ்வளவு அருமைவான காப்பி, சாப்பாடு, டிபன்!

மேற்படி ஐம். எம். ஐ. ஏ. மந்தாபனம் வரபத்தைக் கொஞ்சம்கூடப் பொருட் படுத்தாமல் சேறைய பல வருஷங்களாக செனை மாணவர்களுக்கு அருமைவான தொண்டு செய்து கந்திருக்கிறது. தங்கு வதற்கு இடம் கிடைக்காமலும் உண்ண கல்ல உணவு கிடைக்காமலும் எல்லேவாரும் கஷ்டப்படும் இந்தக் காலத்தில் கூட மாணவர்களுக்கு வசதியான இடமும் அருமை வான உணவும் கொடுத்த வருகிறது. மாணவர்களுக்கு தின்னும் அறிப்படியான ஹாண்டல் வசதி அளிப்பதற்காக அவர்கள் தீப்போது மயிலாப்பூரில் கேற ஒரு புதிய கட்டடம் கட்டத் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு, சென்ற செவ்வாய்க் கிழமை யன்ற டாக்டர் சர் எஸ். ராதா கிருஷ்ணன் அந்திவாசக் கல் காட்டி யிருக்கிறார்.

ஸ்ரீமதி பெலண்ட் மாணவர்களுக்குத் தொண்டு புரிவதையே தம்முடைய அநிய கால வட்டியமாகக் கொண்டிருந்தார். ஐம். எம். ஐ. ஏ. இந்தையை தொண்டு களைச் செய்கதன் மூலம் ஸ்ரீமதி பெலண்ட் கன் வட்டியத்தைப் பூர்த்தி செய்துமென்ற கருதுகிறோம்.

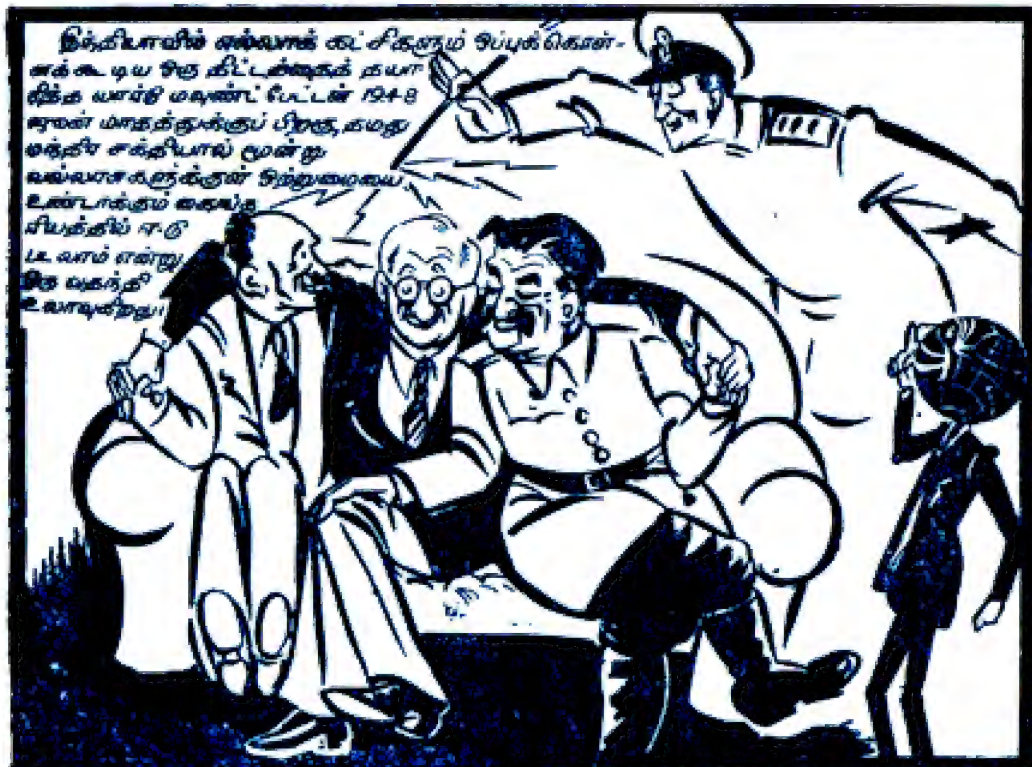

கராச்சி "டெய்லி கெஜட்" பத்திரிகை ஆசிரியர் ஸ்ரீ எம். எஸ். என். சர்மாவின் குமாரரும் கராச்சி ராய்ட்டர் நிருபருமான ஸ்ரீ எம் கந்தரேசனுக்கும், புதுக் கோட்டை பாரத் பாங்க் மாணேஜர் ஸ்ரீ வி. குருசாமியின் குமாரி ஸ்ரீமதி ஜி. சரஸ்வதிக்கும் புதுக்கோட்டையில் கிறப்பாகத் திருமணம் கடைபெற்றது.

"ஆண்டவனே, அருள் புரிக!"

ஊட்டம் தேய்வதிலிடம் எதிர்பாராதார வாரம்பெட்பதற்காக சில இத்திய மன்னிகள் இங்கிலாந்துக்கு விரைந்தோடி இருக்கிறார்கள்.

ஸக்யில் ஜபமாலை...

இத்தியானினுள்ள கமர் மூப் பத்தி நான்கு கோடி மக்களின் விதி ஒரு விதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது.

ஆனால், மீதியுள்ள ஆறு கோடி மக்களின் விதி என்ன?

இக்கேள்வி இப்போது நம் தலைவர் களின் மனதை ஆட்கொண்டிருக்கிறது.

அதாவது, பாக்கிஸ்தானினுள்ள கமர் திரண்டு கோடி ஹிந்துக்களின் கதி என்னவாகும் என்பது பற்றி இப்போது எதுவும் நிர்ணயமாகச் சொல்வதற்கில்லை.

முஸ்லிம் லீக் தலைவர்கள் வாயளவில் கூறுவதை நாம் நம்புவதாயின், பாக்கிஸ்தானினுள்ள சிறுபான்மையோரின் வாழ்க்கை எதிர்காலத்தில் இப்படியாகவே இருக்கும் என்று நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், அவர்கள் சொல்லுவது போல் காரியங்கள் நடப்பதில்லை; அவர்கள் மனதில் நினைப்பதுபோலவே தடைபெறுகின்றன!

ஏனெனில், நாய்கள் சொல்லுவது போல் காரியங்கள் தடைபெறுவதைக் குறித்து அவர்கள் வருத்தமடைகிறார்கள். நாய்கள் சொல்லுவதற்கு நேர்மாகுதடைபெறும் சம்பவங்களை அவர்கள் கண்டிப்பதும் இல்லை.

எனவே, அவர்கள் நினைப்பதுபோல் காரியங்கள் தடைபெறுகின்றன என்று ஊகிப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை யல்லவா?

ஒட்டக் கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்பது போல, மகாத்மா காந்தியுடன் சேர்ந்து ஜனப் ஜித்னா வேண்டுமேன் என்று நினைத்த பின்னர், பாஞ்சாலத்தினும் வங்காளத்தினும் கைவரங்கள் இரு மடங்கு அதிகமாகி விட்டன.

எக்ஸ்ப்புரத்தினும், அஸ்ஸாமினும் 'சாத்திக்' டீட்ட மதுப்பு தீயக் கத்தை ஜனப் ஜித்னா வாயல் செய்து

கொண்ட பின்னர்தான், அப்பிரதேசங்களில் கொலைகளுடன் கொள்ளைகளும் அதிகமாகி விட்டனவாம்.

அது போலவே, "பாக்கிஸ்தானினுள்ள சிறுபான்மையோர் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு எல்லா விஷயங்களிலும் நீதி வழங்கப்படும். அவர்களுடைய உரிமைகளுக்கு எவ்விதப் பாதையும் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்" என்றெல்லாம் ஜனப் ஜித்னா கூறி சில நாட்கள் கூட ஆகவில்லை.

அவர் அவ்வாறு கூறிய பிறகுதான், பாக்கிஸ்தான் கோட்டையான சிந்துவில் சிறுபான்மையோர் மீது, குறிப்பாக ஹிந்துக்கள் மீது தொடரப்பட்டிருக்கும் அக்கிரமமான வகுப்புவாதப் போரில் உக்ரம் பன் மடங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது.

இவையெல்லாம் தாக்கரிக அரசாங்கம் என்று சொல்லக் கூடிய எந்த நேரத்தினும் சிறுபான்மையோரின் நியாயமான உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதென்பது ஒரு தேய்விக்கமான கடமையாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது.

ஆனால், பாக்கிஸ்தான் ராஜ்யத்திலோ வேண்டும்கூட, அந்த ராஜ்யம் ஸ்தாபிதமாகு முன்பே சிறுபான்மையோரின் உரிமைகளை தகக்குவது நிர்வாகச் சிறப்பு என்றும், மதப்பதி என்றும் கருதப்படுகின்றது போலும்!

எனினும், பாக்கிஸ்தானில் உடையேயே இராத இது போன்ற புதுமை நிகழ்வதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஏனெனில், பாக்கிஸ்தானே ஒரு புதுமைநாளை!

ஆம், உடையெல்லாம் எந்த நேரத்தில் மதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது?

ஒரு நேரத்தினும் குறிப்பிட்ட மத சர்க்கார் என்பது இல்லவே இல்லை.

ஜனங்களின் ஜீவ உரிமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் சர்க்கார்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு ஸ்விதஸ்சியா, முஸ்லிமோ, அல்லது வேறெந்த மதத்தையாவது சேர்த்தவரோ அமெரிக்கப் பிரதானியாதிபதி. அவருக்கு அமெரிக்காவில் மத அமெரிக்காவைப் போலவே எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. அவரவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களின் மதம் எவ்விதத்திலும் தடையாக இருப்பதில்லை.

உலகெங்குள்ள சகல நாடுகளிலும் அம்விதமேதான் நடந்து கொண்டு வருகின்றன.

முடியரசாபிதும், குடியரசாபிதும், ஜனநாயகமாயினும் அதனதன் மீது இருக்கும் பிரதான எக்ஸ்சாருக் கும்—அவர்கள் எந்த மதத்தைச் சேர்த்தவர்களாயினும் சம உரிமைகள் உண்டு.

ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காகத் தங்களுடைய பிரதான நகரத்தும் விபரீதம் பாக்விஸ்தானில் ஆம்மியாதி யிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயமாகும்.

இந்த கட்டானத்தில் லீக்கர்கள் திறபாண்டமியாருக்காகக் கண்ணி வடிக்கும் செப்பிடு வித்தையையும் கையாண்டு வருகிறார்கள்.

திறபாண்டமியோரான ஸ்விதஸ்சியா யிது போர் தொடுக்கும் லீக்கர்கள், திறபாண்டமியோரான தாழ்த்தப்பட்டவருப்பினருக்கு மாத்திரம் பாதுகாப்பு அளிப்பதாகக் கூறுவது அத்தாய்க் கத்தியற்ற வெறும் பகட்டுப் பேச்சு என்பதை யார்தான் அறிந்துகொள் ளாமல் இருக்க முடியும்?

சென்ற முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் பிரீட்டிஷர் இந்தியாவில் வகுப்புவாரித் தொகுதினைச் சிலவு தந்ததாந்தான். வருப்புத் துவையும் தானுக்கு தான் முற்றி இப்போது பாக்விஸ்தானில் வந்து முடிந் திருக்கிறது.

ஆனால், இப்போது முஸ்லிம் லீக்கர்கள் கையாண்டு வரும் முறைகளோ, பாக்விஸ்தானிலும் இதர விடங்களிலும் கூட வகுப்பு வேறி இல்லும் அநிலமாகக் கொழுந்து விட்டெரி யும்படி செய்வதாக இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, எக்ஸ்சாபுற மாகாணத்தைப் பாருங்கள். அந்த மாகாணத்தில் பொதுஜன வேட்டு எடுக்கப்படப் போகிறதென்ன?

அதற்கும் மதத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? அது முற்றிலும் அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினையே யன்றி மத சம்பந்தமானது அல்ல.

அப்படி யிருந்தும் கூட, பாமரர்களான பட்டாளிய மக்களின் மனதில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காக, லீக்கர்கள் ஒரு கையில் குரானையும் மற்றொரு கையில் ஸ்விதஸ்சியா கத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, "இவ் விரண்டும் உங்களுக்கு ஏது வேண்டும்?" என்று படுமோசமான பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

மற்றும் அது ஒரு மதப் போர் என்றும் அவர்கள் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

இதைக் காட்டிலும் கலைப்பற்ற புணுகு வேறெதுவும் இருக்க முடியாது.

எக்ஸ்சாபுறத்தில் இப்போது ஆட்சி புரீவது முஸ்லிம்களே. எக்ஸ்சாபுறம் இராணுவ நிலையாக முக்கிய ஸ்தானம் வகிப்பதாகும். அதை யாரும் தளமாக உபயோகித்துக் கொள்ளுதல் தடைக்கானால் கான் அப்துல் கபார்க்கானையும் டாக்டர் கான் சாமிதையும் தடைக்கானாகக் கொண்ட பட்டாளியர்கள் விரும்பவில்லை. போதாக்குறைக்கு சர்ச்சிதுடனும் பிரீட்டிஷர் தளபதிகளுடனும் ஐந்து லீக்ஸு அத்தாய்க் தொட்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பது, பட்டாளியர் தடைக்கானில் சந்தேகத்தை உறுதிப் படுத்தி யிருக்கிறது.

இத்திறமையில் அவர்கள் பாக்விஸ்தானில் புறக்கணித்து விட்டுப் பட்டாளியஸ்தான விரும்புவதில் தவறு என்ன?

முற்றிலும் அரசியல் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த விவகாரத்தில் மதத்தைக் கொண்டு வந்து புருத்துவது காரியவாதிகளின் கொடிய குழ்ச்சியல்லவா?

லீக்ஸு விடுத்த தேர் தடவடிக்கை அறிக்கையாக ஏற்பட்ட அனர்த்தத்தைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிக அனர்த்தம், மதவெறியைத் தூண்டி விடும் மேற்படி துஷ்பிரசாரத்

தாம் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இத்தகைய அளர்த்தத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே தமது அரும் பெரும் தலைவர்களில் ஒருவரும் இடைக்கால சர்க்காரின் கல்வி மத்திரியுமான மௌனாஜு அபுல் கலாம் ஆஸாத் சென்ற வாரம் ஓர் அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்:

“ஐக்கிய இந்தியாவிலும் பாக்கிஸ்தானிலும் உள்ள சிறுபான்மையோரின் உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பிரகடனம் ஒன்றை, இரு அரசியல் நிர்ணய சபைகளையும் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் தயாரிக்க வேண்டும்.

“வகுப்பு வேறியால் ஏற்பட்ட பழைய சம்பவங்களை யெல்லாம் மறந்து, தம்முடைய முழு கவனத்தையும் ஜனங்களின் எதிர்கால நோக்கத்தை யொட்டிய காரியங்களில் செலுத்த வேண்டும்.

“கத்திரப் போரில் தாம் வெற்றி பெற்றுள்ள இச்சமயத்தில், அதன் பெருமையை வகுப்புத் துவேஷம் களங்கப்படுத்தி யிருப்பது துரதிஷ்டமாகும். எனினும், இந்தியாவில் ஒரு புது சகாப்தம் ஆரம்பமாகி யிருக்கிறது என்பதை தாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

“ஐக்கிய இந்தியாவிலும் பாக்கிஸ்தானிலும் உள்ள சிறுபான்மையோர், தங்களுடைய எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்குமோ என்று நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, சிறுபான்மையோர் பிரச்சினையை அமைதியாகவும் புத்திசாலித்தனமாகவும் தீர்க்க வேண்டியது நம்மெல்லோருடைய கடமையும் ஆகும்.

“மற்றும் சகல சமூகங்களும் பயயிலிற்ையும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்து முன்னேற்ற மடைவதற்கான நிர்வாக முறையை நிர்மாணிப்பதும் இப்போது தமது முழுமுதற் கடமை.”

மௌனாஜு அபுல் கலாம் ஆஸாதின் மேற்படி பொன்மொழிகள் முஸ்லிம் லீக்கர்களின் செவிகளில் ஏறினனன்றி, எதிர்கால விளைவுகள் பயங்கரமாக இருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

பாக்கிஸ்தான் உள்பட இந்தியாவின் எதிர்கால அமைதி, சிறுபான்மையோர் பிரச்சினை, திருப்திகரமாகத் திருவதையே பொறுத்திருக்கிறது.

ஐக்கிய இந்தியா சம்பந்தப்பட்டவரையில், மகாத்மா காந்தி, ராஷ்டிரபதி ஆச்சாரிய கிருபளானி முதலிய புருஷோத்தமர்கள் நினைமையைத் தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

“ஐக்கிய இந்தியாவில் முஸ்லிம்களானாலும் இதர சிறுபான்மையோரானாலும் பயப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. சிறுபான்மையோர் சகலருக்கும் எல்லாவித நியாயமான உரிமைகளும் அளிக்கப்படும். காங்கிரஸ் ஒரு மகத்தான தேசிய ஸ்தாபனமாகும். எனவே, வகுப்புவாதத்தையோ அல்லது மதத்தையோ ஆதாரமாகக் கொண்டு விசேஷ சலுகைகள் காட்டப்படுவதையோ, அல்லது உரிமைகள் நசுக்கப்படுவதையோ காங்கிரஸ் சமீபத்துக் கொண்டு இராதிருந் தான் உறுதி கூறுகிறேன். ஐக்கிய இந்தியாவிலுள்ள சகலருக்கும் சமமான உரிமைகளும் சத்தர்ப்பங்களும் அளிக்கப்படும். ஜாதி மத வகுப்பு வேற்றுமையின்றி எல்லோருக்கும் சமமாக நீதி வழங்கப்படும்.”

இவ்வாறாக ராஷ்டிரபதி ஆச்சாரிய கிருபளானி சிறுபான்மையோருக்கு வர்க்குறுதி அளித்திருக்கிறார்.

மேற்படி வர்க்குறுதி ஐக்கிய இந்தியாவிலுள்ள சிறுபான்மையோரானதான்கு கோடி முஸ்லிம்களுக்கும் நிச்சயமாக ஆறுதல் அளிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

ஆனால், பாக்கிஸ்தானிலுள்ள சிறுபான்மையோரின் நிலைமை என்ன?

சிந்துவிலும், வங்காளத்திலும், முஸ்லிம் லீக் அதிகாரத்தின் கீழுள்ள இந்திய சர்க்கார் இலாகாக்களிலும் காணும் காட்டிகள் பாக்கிஸ்தானிலுள்ள சிறுபான்மையோரை நடுநடுங்கும்படி செய்திருக்கின்றன.

எனவே, மௌனாஜு ஆஸாதின் வேண்டுகோள் நிறைவேறி, லீக் தலைவர்களின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக இருக்கும் காலம் கூடிய சீக்கிரம் வருமா? அல்லது கையில் ஜபமாலை யும் கக்கத்தில் கத்தியும் என்ற கொள்கை இவ்விருவருடைய நீடிக்குமா?

மந்திரசக்தி!

பிரதீபர் என்ற பெயரில் ஏதோ ஒரு மந்திர சக்தி திருப்பராகத் தோன்றிவந்தது.

இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னும் பாரதி சிதி வரும் ஆரம்பித்தபோது காட்டில் பணப் புழக்கம் அதிகமாகிவிருந்தது. ஆரம் கோடி ரூபாய் பெறுமான ரோட்டுக்கள் வரத்திரா மார்க்கெட்டில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தன. ஆரம் ரூபாய் ரோட்டுக் கையே ஆரம் கணக்கில் செலாவணியில் இருந்தன. எனவே அந்தக் காலத்தில் பாரதி மண்டப சிதிக்குத் தரிதமாகப் பணம் சேர்ந்ததில் அதிகமும் ஒன்றாயிற்று பென்று சொல்லலாம்.

ஆனால் துன்பநிலை நிலை அப்படியில்லை. காட்டில் பணப் புழக்கம் குறைந்த விட்டது. வருமானம் கரும்பி விட்டது. வியாபாரத் துறையிலும் குறைவிட்டன. உயிர் காழ்வதற்கு அகவியமான பொருள் கனோ முன்னாக் காட்டிலும் அதிக விலைக்கு விற்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட காலத்திலும் பாரதிவர் பெயரைச் சொன்னவுடனே பணம் வரத் தான் சென்றது! பெரிய தொகைகளும் வருகின்றன; சிறு தொகைகளும் வருகின்றன. எதிர்பாராத இடங்களிலிருந்தும் வங்கொடைகள் வருகின்றன!

உதாரணமாக, தர்மபுரம் ஆனேந்திர ஸ்ரீமதி சுப்பிரமணிய தேவிகா ஜானசம்பந்த பண்டார சந்திகள், இந்தியா சுதந்திர மடைபப் போகும் இந்தப் புண்ணிய வருஷத்திலுள்ள 365 தினங்களுக்கும் தினத்துக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் முத்தூர் தறுபத்தை ரூபாய் பாரதி மண்டபத் துக்கு வங்கொடை அனுப்பி விடுக் கிறார்கள். பணம் அனுப்பியது மட்டுமா? பாரதி மண்டபத் திருப்பணிக்குத் தமது ஆதரவாதத்தையும் சேர்த்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். மகா சந்திரானந்தின் திருமுகம் பின்வருமாறு:—

“இந்திய மக்கள் உஷ்ணத்தம் நாட்டு உணர்ச்சியையும் தாய்மொழிப் பற்றையும் எவ்விதம் எழுப்பித் தவறுக்கச் செய்த நாட்டுக் கவிசைத் தலை சிறந்தவர் பாரதிவர். சமயம், ஆசாரம், சமுதாய ஒழுக்கம் இவைகளில் ஓத்த நோக்கும் அன்பும் கொண்டவர். இன்

தைய நாட்டு மக்கள் விருப்பும் விடுதலைக்கு உதவித்த தமிழ்க் கவி முதல்கரும் இவரே.”

இத்தகைய பெரும் புறவர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் தீவிரத்து அந்நூற்றாண்டுகளில் பாரதி மண்டபக் கலைக் கோயில், பாரதி மண்டபக் கலைக் கலைத் தலைத் தீவிரம் முதல்கரும் பாரதியார் மறைவுக்குப் பாரதியார் உதவியாக தீவிர விஷயங்களுக்கும், இப் பணியைத் தொடங்கிய கலைக் ஆசிரியருக்கும் ஆதார அறித்து வரும் அன்புக்கும் ஆதாரம் பண்ணும் திருவுருவம் என்றும் இப்பம் பெருகுவதாக.”

ஆனந்த சந்திரன் ஆகிக்கு மிக்க வந்தனம். பாரதி மண்டபத் திருப்பணி பூர்த்தி யாகித் திறப்பு விழாவும் விளையல் உடல் தேறமானும் அதைக் காட்டிலும் காம் அடைபக் கூடிய இன்பமோ, விருப்பும் இன்பமோ வேற ஒன்றமே யில்லை. அந்த இன்பம் ஸ்ரீமதி பண்டார சந்திகளின் ஆகிவிருக்கும் விளையல் மிட்டுமாக.

இரண்டு வாரத்துக்கு முன்னும் ஒரு டென்போன் செய்தி வந்தது. “ஸ்ரீமதி கல்யாணி பத்மசாபன் 23உ கால ரோடி யோயில் பாடப் போகிறார்!” என்று அந்தச் செய்தி தெரிவித்தது.

“ரொம்ப சந்தோஷம். திவ்யமாய்ப் பாட்டும், ஏன் பாடக் கூடாது? கல்யாணி அனந்தராமன், கல்யாணி கிருஷ்ணசாமி, கல்யாணி கோபாலசாமி, கல்யாணி அச்சு ராமன், கல்யாணி ராமச்சந்திரன் இப்படி எத்தனையோ கல்யாணிகள் ரோடியோயில் பாடிப்போது கல்யாணி பத்மசாபன் மட்டும் ஏன் பாடக்கூடாது? பேஷாகப் பாட்டும்! யாராவது தடை செய்தால் என்னிடம் சொல்லுங்கள். தடை செய்பவர்களை ஒரு கைப் பார்த்து விடுகிறேன்!” என்று கூறினான்.

“அகந்தாகச் சொல்லவில்லை. ஸ்ரீமதி கல்யாணி பத்மசாபனுக்கு ரோடியோ கலை யத்தில் கொடுக்கப் போகும் பணத்தைப் பாரதிவர் சிதிக் குக் கொடுக்க உத்தேசித் திருக்கிறார்!” என்று டென்போனில் பேசியவர் சொன்னதும், “அப்படியா சமாசாரம்? பவே சமஷ்டி!” என்றேன்.

குறிப்பிட்ட சோத்தில் இன்னும் சில
சாஸ்திரங்களையும் அழைத்து வைத்துக்
கொண்டு எல்லாருமாக ஜீமதி கல்யாணி
பத்மசாபனின் பாட்டைக் கேட்டோம்.
“பலே! சபாஷ்!” சொல்வதற்குத் தகுதி
யாகத்தான் பாட்டு இருந்தது. பாரதியார்
பெயரைச் சொல்லி, அவரை நினைத்துக்
கொண்டு, அவருடைய ரூபகார்த்த சிதிக்
காகப் பாடினான், பாட்டு பலே சபாஷாக
இல்லாமல் வேறு எப்படி யிருக்கும்?

சொன்னது சொன்னபடியே மறாந்
பணமும் வந்து சேர்ந்தது. முழுசாக
முப்பது ரூபாய்! ரேடியோ கிணைத்தாரின்
தரித்திர புத்தியை நினைத்துச் சிவிறு
கொப்பப்பட்டேன். அப்போர்ப்பட்ட பாட்
டுக்கு முப்பது ரூபாய்தானா கொடுக்கலாம்?
சங்கராபாணத்தில் கிழந்த ஒரு சங்கதிக்
கே முற்றது ரூபாய் கொடுக்கலாமே?

போனால் போகட்டும். இந்த ஜூலை,
ஆகஸ்ட் இரண்டு மாதங்களிலும் ரேடி
யோவில் பாடுகிறவர்கள் எல்லாம் பாரதி
யாரைத் தியானித்துக் கொண்டு, பாரதி
மண்டபத் திருப்பணியையும் கிணைவில்
வைத்துக் கொண்டு பாட்டும், கச்சேரி
பலே பேஷாக அமையாவிட்டால் என்னைக்
கேட்கட்டும்.

*

*

சீமே வெளியாகியிருக்கும் சன்கொடை
ஜாபிதாவில் சில பிரமுகர்களின் பெயர்
களைக் காணலாம். தமிழ் காட்டில் இன்று
கிசாரம் திண்பு பத்திரிகையாக விளங்கும்
“தினமணி”யின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஏ. ஏன்.
செவாமல ரூபாய் துற அனுப்பி யிருக்
கிறார். அரண்மனை சாஸ்திர மேதாவியான
ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் தமது
சன்கொடையை அனுப்பி யுள்ளார். திரு
செல்வேலி ஜில்லா காவிரல் தலைவர் ஸ்ரீ
ஏ. பி. சி. வீரபாகுவும், அத்துக்குடி
வந்தகப் பிரமுகர்களும் மனமுலக்து சன்
கொடை அனுப்பி வருகிறார்கள். ஸ்ரீ
ஏ. பி. சி. வீரபாகுவுக்கும் சரி, மற்ற திரு
செல்வேலிப் பிரமுகர்களுக்கும் சரி, என்
இப்போது சன் தி செலுத்தப் போவதில்லை.
மண்டபத் திறப்பு விழா பூர்த்தியாகும்
காரையில் திருசெல்வேலியாரின் இடைவிடா
ஒத்தழைப்பும் தொடர்ந்த உதவியும்
மேக்குத் தேவை. எனவே, அவர்களுக்குச்
சொல்ல வேண்டிய சன்றியை பெய்லாம்
சேர்த்துத் திறப்பு விழாவுக்குப் பிரகுதான்
சொல்ல வேண்டும்.

பாரதி மண்டப நிதி

ஸ்ரீமதி பண்டார சன்னதி கவாயிகள், தருமபுரம் ஆனையர், தருமபுரம், மாயவரம்	ரூ. 365-0-0
ஸ்ரீ ஏ. பி. சி. வீரபாகு பிள்ளை, பி. ஏ., திருநெல்வேலி ஜில்லா காவிரல் கமிட்டித் தலைவர், அத்துக்குடி	ரூ. 101-0-0
ஸ்ரீ ஏம். வி. ஏன். சுந்தரவேல் நாடார், தகர காவிரல் கமிட் டித் தலைவர், அத்துக்குடி	ரூ. 100-0-0
ஸ்ரீ ஏ. ஏம். ஏன். கிணை நாடார், அத்துக்குடி பஞ்ச வியாபாரத் சங்கத் தலைவர், அத்துக்குடி	ரூ. 100-0-0
ஸ்ரீ ஏ. ஏன். சிவாமன், ஆசிரி யர், “தினமணி”, சென்னை	ரூ. 100-0-0
ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி, மயிலாப்பூர், சென்னை	ரூ. 100-0-0
ஸ்ரீ ஏன். கப்பி, மணியச் செட் டியார், பஞ்ச வியாபாரம், அத்துக்குடி	ரூ. 50-0-0
ஸ்ரீ இ. ஆர். கோவிந்தன், ஆசிரி யர், “பி. இத்தியா” சென்னை	ரூ. 50-0-0
ஸ்ரீமதி கல்யாணி பத்மதாபம், “வாத்தினி”, சேதாப்பட்டு	ரூ. 30-0-0
ஸ்ரீ ஏன். வி. பார்த்தசாரதி, சந்தே வித்வான், தியாகராய நகர், சென்னை	ரூ. 15-0-0
ஸ்ரீமதி ஏன். ஸ்ரீதர், (கன்னு) மயிலாப்பூர், சென்னை	ரூ. 10-0-0
“பூநீராக” (கையெழுத்துப் பதி) பத்திரிகையின் மூலம் வரும் ரூ. 70-க்கு விவரம்:	
மீனாட்சி அழகப்பன், உ. நெ யலம்	ரூ. 10-0-0
நா. வெங்கட்டசன், சென்னை	ரூ. 5-0-0
அழ. அருணாசலம், கொ. மட் கமியுரம்	ரூ. 5-0-0
ஏ. இரா. கண்ணிராசன், ஒழைர்	ரூ. 5-0-0
டி. ஆர். பெருமாள் நாயுடு, திருச்சி	ரூ. 5-0-0
வ. நாரிம ராய், சென்னை	ரூ. 5-0-0
ஏன். திருவிவங்கடம் நாயுடு, சென்னை	ரூ. 5-0-0
வி. ராஜிகாபாஸ், சென்னை	ரூ. 5-0-0
ச. சிவராஜன், காரைக்கால்	ரூ. 5-0-0
மா. ஆறுமுகம், நாகர்கோவில்	ரூ. 5-0-0
ஸ்ரீ விஜயராமன், சென்னை	ரூ. 5-0-0
வ. ரா. மைநிசி, கோனங்கி புரம்	ரூ. 5-0-0
அழ. மீனாட்சி, கொத்த மங்கலம்	ரூ. 5-0-0

ஆக, ரூ. 1091-0-0

மூன் ஜாபிதாவிற்கு ரூ. 1245-12-3

ஆக மொத்தம் ரூ. 2336-12-3

நாடார் மகாஜன மகாநாடு

★ • ★

கோவில்பட்டி நகரம் சென்ற ஜூன் மாதம் 28-உ திருவிழாக்கோலம் கொண்டு விளங்கிற்று. நாடார் மகாஜன சங்கத்தின் 18-வது மகாநாட்டை முன்னிட்டு நாடெங்குமிருந்து நாடார் குலப் பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள். மகாநாட்டைத் திறந்து வைப்பதற்காக மதுவிலக்கு மந்திரி ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ் விஜயம் செய்திருந்தார்.

பதினெட்டு குதிரைகள் பூட்டிய சாரட்டில் மகாநாட்டுத் தலைவர்களை அமர்த்தி ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். திரு அரி. அ. க. துரைசாமி நாடார் அவர்களின் கம்பவுண்டில் அமைத்திருந்த பந்தலில் மகாநாடு விமரிசையாக நடைபெற்றது.

மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்த ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ் அவர்கள், மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்திவைப்பதற்கு நாடார் சமூகத்தினர் பூரணமாக ஒத்துழைக்கவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்திப் பேசினார்.

"கிராமங்களில் நாடார் சமூகத்தினர் பலர் கள்ளிறக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 1948-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு அமுலுக்கு வரப் போகிறது. கள்ளிறக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளருக்கு வேறு தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இப்போதிருந்தே நாடார் குலப் பிரமுகர்கள் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும். கள்ளுக்குப் பதிலாகப் பனை வெல்லம், பனங் கற்கண்டு முதலியவை தயார் செய்யவும், புதிய இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு உலக மார்க்கெட்டில் விற்பனையாகக் கூடிய தின் பண்டங்கள் தயார் செய்யவும் முற்பட வேண்டும்" என்று மதுவிலக்கு மந்திரி அழகான தமிழில் விரிவாகப் பேசினார்.

மேற்படி மகாநாடு சம்பந்தமான சில புனைப்படக் காட்சிகளை அடுத்த பக்கங்களில் பார்க்கலாம்.

★ மதுவிலக்கு மத்திரி ஸ்ரீ டீனியல்
தாமஸ், மகாநாட்டுத் தலைவர் ராய்
சாகிப் பெ. சி. சிதம்பர நாடார்,
நாடார் மகாஜன சங்கத் தலைவர்
நிரு வி. கனகசபை நாடார் ஆவிய
வர்கள் பதிவேட்டு குதிரை பூட்டிய
சாரட்டில் விற்றிருக்கிறார்கள்.

★ மகாதாட்டுத் தலைவர்
களின் ஊர்வலத்தின்
போது ஒரு விதிக் காட்சி.

● ● ●

★ பதினேட்டாவது
நாடார் மகாஜன சங்கமகா
நாட்டிற்கு நாடார் குளப்
பெண் பணிகள் பலரும்
விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

● ● ●

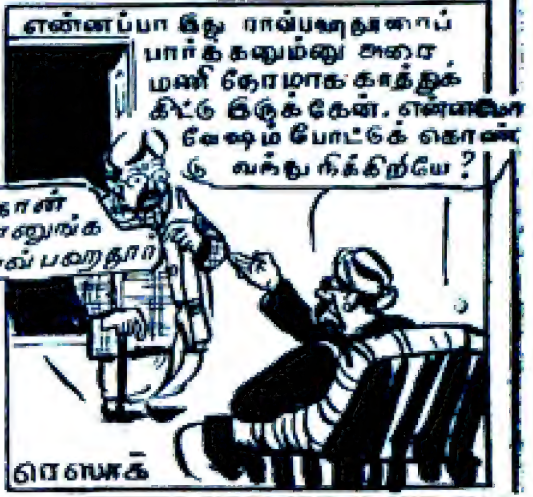
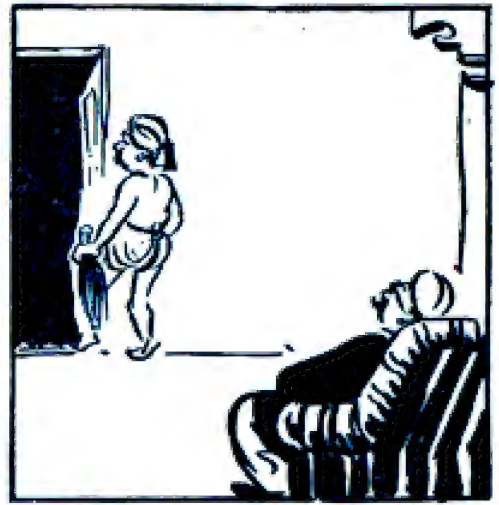
★ மகாதாட்டைத் திறந்து
வைத்து மதுவிலக்கு மத்
தீர் முடேனில் தாமஸ்
பெசினார். அவருடைய
பிரசங்கம் பெரிதும் மது
விலக்குப் பிரசங்க
மாகவே அமைந்தது.

★ ★ ★

ஆயிரக்கணக்கான நாடார்
குளப் பிரமுகர்கள் விஜயம்
செய்து மகாதாட்டைத்
திறப்பித்தனர்.

★ ★ ★

உத்தரவாதமுள்ள நகைகளுக்கு

VEECUMSEE ESTD: 1893
Jewellers
DIAMOND MERCHANTS

(தலைமை ஆபீஸ்:—சைனா பஜார்—போன் 2072)

தியாகராயநகர் பிராஞ்சு :

“சாந்தி நிவாஸ்”, (நாயர் ரோடு சமீபம்)

போன் : 88082

வேலை நேரம்: காலை 8 முதல் இரவு 8 வரை

விலாஸம் மாறுதல்

தயவு செய்து கவனிக்கவும்

எங்களது புக்கிங் ஆபீஸ் தற்சமயம்
நெ. 7, ஜெனரல் பாட்டர்ஸ் ரோடு
விலாஸத்தில் (மிட்லண்டு தியேட்டர்
எதிரில்) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது

★

சதர்ன் ரோட்வேஸ் லிமிடெட்

டெலிபோன் : 88861

மாளேஜிங் ஏஜண்டுகள் :

டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் & சன்ஸ் லிமிடெட்

கைத்தறி ஆடைகளை

ஆதரியங்கள்

மங்கையர் இன்றைய
காகரீகத்தில் விரும்பும்
சாயத்திற்கு வியாபாரம்
புள்ள எங்கள்

“போட்டோ மார்க்”

சேலைகளே

முதன்மை மீதானம் பெற்றது

— தயாரிப்பவர்கள் —

ஸ்ரீ சாரதா அண்கோ.,

தேச சன்னதி, பழனி

(எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்)

VITAL TO
SKIN HEALTH

மேற்பின் உண்பத சத்துக்
கடைப்பிய “கேரள சோப்
சோப்” உங்கள் சருமத்
தைப் பாதுகாத்து மேனி
யைப் பிரகாசிக்கச் செய்
கிறது. மேலும் வளப்
புடன் மாசுநீர் சருமத்தை
யும் தருகிறது. சருமத்தின்
அதி ஆரோக்கியத்திற்கான
“சோப்” இதுவே.

MANUFACTURERS:—

KERALA SOAP INSTITUTE

, ...CALICUT...

PA-85-4

கேரள சோப் இன்ஸ்டிடியூட்
கன்னிக்கோட்டை

கம்பர் தரும காட்சி

182. கொஞ்சம் தேற்றிப் பார்ப்போம்!

★

ரீரவணனுல்ச் சிறகு அறுபட்டுக் கீழே விழுந்தபோது ஜடாயுவுக்கு ஒரே ஆற்றுகை—ராம லக்ஷ்மணர் களைப் பார்க்காமல் அல்லவா தன் உயிர் போகிறது என்பதாக.

மூர்ச்சித்து அறிவிழந்தவனுக் கிடக்கிறான் ஜடாயு. ராமன் அவனைப் பார்க்க நேர்ந்தது. ஒடி வந்து ஜடாயு வின் உடல்மீது விழுந்தான். அது காரணமாகச் சிறிது நேரம் கழித்து மூர்ச்சை தெளிந்து அறிவும் வந்தது ஜடாயுவுக்கு.

ராமனைக் கண்டு கொண்டான். சந்தோஷமே வந்து விட்டது. பழியெல்லாம் தன்னை விட்டு நீங்கிவிட்டதாக ஒரு எக்களிப்பில்ப் பேசினான் ஜடாயு. மேலும் சொல்லுகிறான்:

“நான் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி, பாருங்கள்! ஒன்றுக்கும் உதவாத பழிச் சுமையாகிய என் உடம்பை எவ்வளவு நல்ல காரியத்தின் பொருட்டுத் துறக்கும்படியாகக் கிடைத்திருக்கிறது? உங்களைப் பார்க்கக் கிடைத்து விட்டதல்லவா எனக்கு! இங்கே வாருங்கள், கிட்ட வாருங்கள்!”

‘பாக்கியத்தாக், இன்றென் பயனில் பழியாக்கை

போக்குகின்றேன்: கண்ணுற்றேன், புண்ணியரே வம்மின்’ என்று,—

தாக்கி அரக்கன்

மகுடத் தரிதுமித்த

மூக்கினால் உச்சி

முறைமுறையே மோக்கின்றான்.

[கண்ணுற்றேன்: பாசித்துக் கொண்டேன் உங்களை; புண்ணியரே வம்மின் என்று:

புண்ணியரே வாருங்கள் என்று சொல்லி; தாக்கி அரக்கன் மகுடத் தரிதுமித்த: அரக்கனது கிட்டத் தரித்த தரிசுவத் தாக்கித் திற அடித்த: மூக்கினால்: அத்தகைய வகைம பொருத்திப் மூக்கினால்: உச்சி முறை முறையே மோக்கின்றான்: ராம லக்ஷ்மணர் களை ஒருவர் மாற்றி ஒருவராய்த் திரும்பத் திரும்ப உச்சி மோத்தான்.

நூற்பு:—ஜடாயுவின் மூக்கு அபராமாண ஷடாஸ் கொண்டது. ஆனாலும் உச்சி மோப்ப. நிக் எவ்வளவு இதம் காந்திறது!]

●●●

ஜடாயு மிக்க ஆயாசத்தோடு மேலும் சொல்லுகிறான்:

‘வஞ்சனையாக் வந்த

வரவென்ப(து), என்னுடைய

தெஞ்சமே முன்னே

நினைவித்த தானானும்,

அஞ்சோக் மயினை,

அருத்தநிலை நீங்கினிரோ,

எஞ்சுகிறா ஆற்றல்

இருவிரும்’ என்றுரைத்தான்.

[வஞ்சனையாக் வந்த வரவு என்பது: ஏதோ வஞ்சனையாக் தேர்த்த காரியம் என்பதை; என்னுடைய தெஞ்சமே முன்னே நினைவித்தது: என்னுடைய மனம் முன்னமேயே எனக்கு ஒரு வகையாக் எடுத்துக் காட்டியது. ஆனாலும் விஷயம் எனக்குத் தெரியவில்லை; நீங்கினிரோ: நேதகைத் தனித்திருக்கும்படியாக விட்டுவிட்டு எங்கே யாவது அகன்றீர்களோ; எஞ்சுகிறா ஆற்றல் இருவிரும்: வாருக்கும் அடங்காத சக்தி வாய்ந்த நீங்கள் இருவரும்.

நூற்பு:—‘அஞ்சோக் மயினை அருத்தநிலை’ என்பதிக் அருமை பாவம் தங்குப் வெளிவரிறது; ஜடாயுவின் இதயம் பேசுகிற பேச்சு இது.]

“தேவையைத் தனித்திருக்கும்படி யாகச் செய்து விட்டார்களோ?” என்று ஐடாயு கேட்டதற்கு லக்ஷ்மணன் பதில் சொல்லுகிறான்:

சத்தம்

தான தான
தான தன்ன

என்றவன் இயம்பறும்
இனிய கோமகன்

ஒன்றும்ஆண்டு உறுபொருள்
ஒழிவு குவகை,

வன்றிறல் மாயமான்
வத்(து)அங் ஆலிடை

நின்றதும் நிகழ்த்ததும்
நிரப்பி னான்அரோ!

[என்றவன் இயம்பறும்: மேகே சொன்ன படி ஐடாயு கேட்டவும்; இனிய கோமகன்: லக்ஷ்மணன்; ஒன்றும் ஆண்டு உறு பொருள்:

ஒழிவுகுவகை: ஆய்வு நடத்த விஷயம் ஒன்றையும் விட்டுவிடாமல்; வன்றிறல் மாயமான்: வந்து அங் ஆலிடை நின்றதும்: அத்தப் போகாத மாயமான் வந்து அங்கே நின்றதும், அதற்கே நிகழ்த்த காரியம் களையும்: நிரப்பினான் அரோ: சொல்லி முடித்தான்!]

•••

லக்ஷ்மணன் எல்லா விஷயங் களையும் நிறமையோடு எடுத்துச் சொன்னான். ஐடாயு மிக்க ஆதர வோடு கேட்டு விஷயத்தை மனசில் வாங்கிக் கொண்டான்.

ஆற்றலோன் அய்வுரை
அறைய, ஆரையால்

ஏற்றுணர்ந்த(து) என்னிஅங்
எருவை வேத்தனும்,

மாற்றரும் துயர் அவர்
மனக்கொ ணாவகை,

தேற்றுதல் தன்றென
இனிய செப்புவான்.

[ஆற்றலோன் அய்வுரை அறைய: பேசத் திறமை வாய்ந்த அத்த லக்ஷ்மணன் அப்படிச் சொல்ல; ஆரையால் ஏற்றுணர்ந்த ஏன்ணி: மிக்க ஆர்வத்தோடு யோசனை செய்துமனசில் வாங்கி; அங் எருவை வேத்தனும்: அத்த ஐடாயுவும்; மாற்றரும் துயர்: அத்த விதத் திலும் மாற்ற முடியாத மிகுந்த துயரம்; அவர் மனக் கொண்டாவகை: ராம லக்ஷ் மணர்கள் மனசில் ஏறி விடாதபடி—மனசு புன்பட்டுப் போகாதபடி; தேற்றுதல் தன் றென: தேற்றுதல் தன்மை என்று; இனிய செப்புவான்: பின் வருவனவற்றைச் சொல்லு கிறான்.]

ஐடாயு, ராம லக்ஷ்மணர்களுடைய உள்ளத்தோடு ஒட்டியவனாய் இருக்கிறான். “அடாடா! அவர்கள் மனம் எவ்வளவு புண்பட்டிருக்கும்” என்பதை எண்ணச் சகிக்க முடியவில்லை ஐடாயுவுக்கு.

மாற்ற முடியாத துயரம் அவர்களை அதிகமாக வருத்திவிடக் கூடாதே என்று பயந்தவனாய், ‘தேறுதலான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பார்ப்போம்’ என்ற முறையில் பேசுகிறான். எப்படிப் பேசுகிறான் என்பதை அடுத்த இதழில் பார்க்கலாம்.

போகின்றான் (கடிகாரம் நிகழுகதை கையம் பாசித்து):-என்னப்ா, கடிகாரமின்ை மம் இருப்பத உனக்கு அனெகரியமா யிருக் குமே! ஒரு கடிகாரம் கொண்டு வந்து உன் அறையிலே மாட்டி வைக்கட்டுமா?

கதை:-கடிகாரம் என்னத்துக்குங்க? ஒரு காலண்டர் இருந்தா, எடுத்துக்கொட்டு வந்து மாட்டி வைப்புக!

டாக்டர்கள் வாழ்க !

ஸோமாஸ்

டாக்டர்கள் கோயானிகளின் கோவைத் தீர்த்த வைய்ப்பதனாலும், சில சமயம் கோயானிகளையே தீர்த்த விடுவ தனாலும் சிறந்த சமூக சேவகர்கள் என்று கொண்டாடப்படுகிறார்கள். பின் வரும் சாஞ்சிவி யிகடத் தனுக்குக்கட அதைத் தான் குறிக்கிறது:

ஒரு கோயானிக்கு ஒரு டாக்டர் மாதக் கணக்காக வைத்தியம் செய்த வந்தார். ஒருசான் வழக்கம்போல் டாக்டர் கோயானி யின் வீட்டுக்குப் போனார். "இன்றைக்கு உடம்பு எப்படி யிருக்கிறது? நிலவலி சின்ற விட்டதா?" என்று அவர் விசாரித்தார்.

"நிலவலி சின்றிருக்கிறது. இன் னைக்கு உடம்பு அசதியெல்லாம்கூட தீர்த்தவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் மூச்சு விடுவது மாத்திரம் ரொம்பக் கஷ்டமா யிருக்கிறது!" என்றான் அவன்.

டாக்டர், "அப்படியா? காண்கே அதையும் சிறத்தி விடுகிறேன்!" என்றாராம்.

★

ஐர வாரிஸ் இருந்த ஜனகனுக்கு அடிக்கடி ஏதாவது வியாதிகள் வந்து கொண்டிருந்தன. சாதாரண வைத்தியர் களினால் ஒன்றும் முடியாமல் போகவே, அவ்வூர் பிரபல பிரமுகர் ஒருவர் வெளி ஜூரிக்குத் தலவ டாக்டர் ஒருவரை அழைத்த வந்த அவ்வூரிலேயே அவர் எப்பொழுதும் வசிக்க உசதி செய்த தா வென்றும் என்று தீர்மானித்தார்.

மிகவும் சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு டாக்டரை அழைத்த வந்த அவருக்குத் தம் வீட்டுக்கு எதிரி லேயே ஒரு பக்கமா ஏற்பாடு செய்த கொடுத்தார். அவ்வ ளுவதான்; டாக்ட ருக்கு அந்த ஊரில் எல்ல வகுமானம் வா ஆரம்பித்தது.

அந்த டாக்டர் மூன்று மூன்று கோயானிகள் வாடு

றும் தம்மைத் தேடித் கொண்டு வர மாட் டார்கள் என்ற ஏக்கத்தடன் 'குட்டும் பூட்டுமாகவும்' 'கூட்டுதாங்கோப்பும் கையுமாகவும்' காத்திருந்ததில் அவருடைய உடம்புதான் கெட்டது.

ஆனால் இந்தப் புதிய இடத்தாக்கு வந்ததிலிருந்து டாக்டருக்குத் தொத்தாவு அதிகமாகப் போய் விட்டது. ஆமாம், கோயானிகள் ஒய்ய ஒழிவில்காமல் வந்த குயித்தால் அவர் என்ன செய்வார்?

காரணம், அந்த வைத்திய சாணுக்கு எதிரே ஒரு சாப்பாடு ஹோட்டல் இருத் ததுதான். அந்த டாக்டரை அந்த னுக்கு அழைத்த வந்த பிரமுகர்தான் அந்த ஹோட்டலின் சொத்தக்காரர்!

கொஞ்ச காட்சளுக்குப் பிறகு அந்த டாக்டரின் வருமானம் காணாத மடக்கு அதிகமாயிற்று. ஏனென்றால், அந்த ஹோட்டலையும் அவரே வாங்கி எத்த ஆரம்பித்த விட்டார்!

★

டாக்டர்கள் கோவைச் சொந்தப் படுத்தி மக்களுக்குச் சேவை செய்வதோடு சில்காமல், இன்னும் எத்தனையோ விஷயக் களுக்குப் பெரிதும் உபகாரமா யிருக்கி றார்கள். ஆயினால் லீவு அத்தியாவசியமா யிருக்கும் சமயத்தில் கமக்கு வயிற்ற வலியையோ, மண்டையிடியையோ வா வதைத்தத் தருவது டாக்டரை யன்றி வேறு யார்?

ஒரு சான் ஒருவர் இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு ஒரு டாக்டர் வீட்டுக்குச் சென்ற

கதவை யிறத்தார். டாக்டர் பரபரப்புடன் கதவைத் திறத்தார்.

"கொம்ப அவசரம், டாக்டர் னார்! என் னோடு உடனே புதப் பட்டு வர வேண்டிய!" என்னுன் வந்த ஆசை பரபரப்புடன்.

டாக்டர் அவரது பரிதாபத் தோற்றத்

தையும் பாபாப்பையும்
கண்டு 'சேம்' கொஞ்சம்
கவிக் கிடமானது என் த
வெடுத்துக் கொண்டார்.
உடனே அவசர அவசர
மாக உடைகளை அணிந்த
கொண்டு காரில் அவரை
யும் ஏற்றிக்கொண்டு காற்
ரூய்ப் பறந்தார்.

கார் வெகு சீக்கிரத்தில்
அந்த அவசரக்காரரின்
கீட்டை வடைத்தது. அவர் சீரே இறம்
கிவதம் டாக்டர் மிகவும் பாபாப்புடன்
கைப்பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு
இறங்கினார்.

அவர் இறங்கினதும் இறங்காததுமாக
தந்த ஆசாமி, "டாக்டர் சார்! உங்களுக்கு
'கிவிக்' டீம்' எவ்வளவு?" என்று
கேட்டான்.

"என், இரண்டு ரூபாய்! அதைப்பற்றி
இப்போது என்ன அவசரம்? சோயாளியை
முதலில் பார்ப்போமே!" என்றார் டாக்டர்.

"டாக்டர் சார், கோபித்துக் கொள்ளக்
உடாது! உண்மையில் என் கீட்டில்
சோயாளி யாரும் இல்லை. என் கிவிக்
ரூப் போயிருந்தேன். கிவிக் முடித்ததும்
பல்லுக்கு சோயாளி கிட்டியடியால் ஒரு
'டாக்' கிவிக்' கைப் பட்டினேன். அவன்
ஆற ரூபாய் கேட்டான். என்னிடம் அவ்
வளவு பணம் இல்லை யானையால் உங்களைத்
தொந்தரடி செய்வேண்டி வந்தது. இந்தா
ருக்கன், உங்கன் கிவிக் டீம்! உங்க
ளுக்கு ரொம்ப தாக்கல்!" என்று கூறி
அந்த ஆசாமி இரண்டு ரூபாயைக்
கொடுத்தார்!

★

ஒரு பிரசித்தி பெற்ற டாக்டரிடம்
காரில் 'கீட்' கிரிசாயில் சோயாளிகள்
வந்த காத்திருந்தனர். அவர்களுள் ஒரு
புகழ் அதிகாரியை விருந்தே டாக்டருக்
காகக் காத்திருந்தான். டாக்டர் எவ்வா
சோயாளிகளையும் கவனித்த 'பிரிஸ்க்ரூப்
ஷன்' எழுதிக்கொடுத்த ஒரு கழிபாய்
தனுப்பினார். அந்த உகழி மாத்திரம்
மிகவும் சுவதானமாய் ஒரு முறையில்
காத்தக் கொண்டிருந்தான்.

டாக்டருக்கு அவனைப் பார்த்ததும் ஆச்
சரியமாய்ப் போய் விட்டது.

"என்ன அம்மா, உங்
களுக்கு என்ன வேண்டும்?
வேறு காலிகையாகக் காற்
தக் கொண்டிருக்கிறீர்
களே! கீட்கள் முன்னு
வேயே உன்னை வந்திருக்க
வாமே!" என்று அன்பு
ததும் பப் பேசிக்
கொண்டே டாக்டர் அந்த
கவியிடம் வந்து, "உங்க
ளுக்கு உடம்புக்கு

என்ன?" என்று கேட்டுவிட்டு 'ஸ்டெதோஸ்கோப்' வை எடுத்துக் காதுகில் மாட்டிக்
கொண்டார்.

உடனே அந்த புகழ் வானத்தடன்
தனியைக் குனிந்து கொண்டு, "என்
உடம்புக்கு ஒன்றில்லை... வந்த... இந்தக்
கடிதம்....." என்று கூறி மேலே போச
முடியாமல் தன் கையிலிருந்த ஒரு கடி
தத்தை கீட்டினான்.

டாக்டர் கடிதத்தைக் கையில் வாங்கிப்
பார்த்து, "இது என்ன, 'கருணா' என்
தன்மை கிரிசாய் கிட்டிருக்கிறது? உங்க
ளுக்கு அந்த கடிதமா?" என்று இழுத்தார்
போல் கேட்டார்.

"ஆமாம், என் பெயர்தான் கருணா!"

"உங்களுக்கு வந்த கடிதத்தை என்
கிடம் கொடுக்கிறீர்களே! எதற்காக?"
என்று டாக்டர் திகைப்பும் குழப்பமும்
கலந்த குரலில் கேட்டார்.

"தயவு செய்து அந்தக் கடிதத்தைப்
படிக்க வேண்டும்.....!"

உடனே டாக்டரின் முகத்தில் சிரித
கோபக் குறி கோன்றியது. "என்ன
அம்மா, எனக்கு வேறு வேலை இல்லை
யென்ற கிணத்திற்கான?" என்றார்.

"தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டும்;
இந்தக் கடிதத்தை யாரிடமும் கொடுத்தப்
படிக்கச் சொல்லுவதற்கில்லை, கவியிருந்த
என் கணவர் எழுதிய கடிதம் இது. அவரும்
ஒரு டாக்டர். அவர் எழுதத்தை யாரும்
படிக்க முடியாது. அதன்குதான் உங்களுக்குச்
சொயம் தருகிறேன்!" என்றான்
அந்த புகழ்.

இப்படியே டாக்டரைப் பற்றி என்
கனகோ எழுதிக்கொண்டு போகலாம்.
ஆனால் அவற்றைப் படிக்கும் கீட்கள்
உடனே ஒரு டாக்டரின் உதவியை எதும்படி
வாங்கிட்டால் என்ன செய்கது? ஆகவே
இத்தடன் கீதத்தில் கொக்கிறேன்!

தேவிக்

போட்டிக் கதை - 1

“தேவிக், இந்த மான அவர்கள் வருகிறார்கள்!” என்ற சொல்லிக்கொண்டே உன்னை தழுந்த மாயாக்க அவள் சிறித்த உடல் பரிக்ஷையில், அமைதலையே மெல்லக் கெட்டு அழத் திருந்த அந்த வாய்ப்பத்தில், அவளுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கும் சத்தி தளிக்கட்ட தீர்மானம். “அந்த மான அவன் எட்டத்திற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும்” என்ற அவன் பொறுத்தபத்தான் உணர்ந்திடத் தந்த வாய்ப்பும். அவளுக்கு தந்திரம் ஒன்றும் அவ்வப்போதில்லை. எத்தனையோ தடவை இதே எட்டம்மேல் கதாசாஸனமொரு கடித்த அவன் வெற்றியடையே திருப்பி விடுகிறான். தட்டிப் போகும் ஒக்கொரு வானத்திலும், அவன் மாயாவின் தோய்க்தான் காணமுயன்றும் அவன் உணர்ந்தும் வெற்றிதான். இந்த வெற்றிக்காக அவன் எழுந்தருள்கட்ட எதேதோ தருவதாக ஆகா எட்டித் தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்வப் பார்த்திருக்கிறான்!

பல நாள் பழக்கப்பட்ட கடிதம் எவ்வளவு அமைதியமாக அங்கத்திற்குத் தழுவாரோ அங்கங்கு அமைதியமாக உள்ள தேவிக் அந்த மான உடத்திற்கு வந்தான். தனியைச் சந்த சிறித்தவதம் அவளை வரிவாய்கொடு, “தாங்களா!” என்ற வார்த்தை வெளியே வந்து, எவ்வளவையும் ஒரு குறுக்குத் குறுக்கியது. ஆனால் பெண்ணைப்

ராகவன்-

“.... வேறுமென்றுதானே சொல்றேன்?
என் பேர் 'தேவகி' என்று சொன்னதற்குப்
போட்டியாக உங்கள் பேர் தேவன்
என்கிறேன்.....!”

என். சுப்பிரமணியன்

பார்க்க வந்திருந்த காமதேவன்
மட்டும் “தேவகி!” என்று
உணர்ச்சியுடன்.

வழக்கமாகத் தேவகியின் கழுப்
பில் அதுவரை பாட்டுதான் இருத்
ததே ஒழிய, பேச்சே கிடையாது.
அந்த மட்டும் அவன் அப்படித்
தவறப் பேச ரொத்த விட்டது
என்றால், அதற்குக் காரணம்
சாதாரணமானதா யிருக்க முடி
யுமா? பெரு அடக்கமான பெண்,
பலர் முன்னிலையில் காமதேவனை
“தாங்களா!” என்ற அழைப்பை
முகையில்லாத காரியம் தான்.
ஆனால், அவன் உன்னத்தில் பெருக்
கெடுத்த உணர்ச்சி அதற்கு இடம்
கொடுக்க வில்லை.
ஆகவே, “அடக்
கம் பேசாத,
பெண் வித்து!”

என்ற வந்தவர்கள் குறைபாடு அவன் இடம் கொடுத்த விட்டான். இரண்டு வாரம் பாசா கிணத்திலிருந்து, சரோச வானக் கூட மாயவின் பக்கம் சேர கொண்டாயல் தடுத்தத் தன் பக்கம் சேரும்படி வேண்டிக் கொண்டிருந்தானோ, அவரோ எதிரில் வந்து கீழ்க்குப் பொழுது, "தாங்களா!" என்ற வார்த்தை அவன் வாயினின்றும் வெளிவந்ததாகச் சொல்வதற்கில்லை: அவன் இருதயத்தின் எதிரொலி என்றதான் அதைச் சொல்வதென்றும்!

'12739' என்ற வாரதேவன் முணு முணுத்துக் கொண்டே திசையில் பத்திரிகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடைசி வகுப்பில் எல்லா வேலைகளும் அந்த எண் எண்ணில் படவும், எல்லா கீழ்க் குரு பெரு மூச்சு வெளியே வந்தது. இரண்டு வகுப்புப் படிப்பை இரண்டே வாரத்தில் குரபுப் பதிலிக்கொண்டு பரீட்சை எழுதிய அவன், முதல் வகுப்பில் தன் எண்ணை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் கடைசி வகுப்பிலும் வராமல் விழுந்த விஷயமோ என்ற பயம் மாத்திரம் அடிக்கடி அவனைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. "பரீட்சையின் ஒன்றும் ஒவ்வொன்றைப் புத்திராவிக் தனக்கே திண்பிக்க ஏற்பட்ட விஷயமில்லை!" என்ற அவன் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டானும், தன் அப்பாவிற்கு இங்கே நித்திரைத்தலில் எப்பிக்கை விளங்காத எண்ணத்தொழும். கடைசி வகுப்பில் தேறிவது அவனுக்குக் குறைபாடுதவறாமல் விட்டானும், அவன் மனதிற்கு அமைதியை உணர்த்தது. தானும் புத்தகங்களைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதிருந்தால் முதல் வகுப்பில் தேறி விடுவதென்ற எண்ணம் உயிர்க்கை அவனுக்கு இன்னும் கந்திரமாயிற்று. இனிமேல் பல அரிய காரியங்களைச் செய்து அப்பாவின் கிரம் அவர் மூக்கின் மேலேறும்படி செய்ய வேண்டும் என்ற மனோபுத்தியம் கூட அவனுக்கு எங்கிருந்தோ வந்தது. அந்தத் தைரியத்தில் அவன் தன் அப்பாவிடம் அந்த எல்லா செய்தியை அறிவித்த விட்டான்.

அவன் தகப்பனார் தன் பிள்ளையை அசையா குரன் என்ற எண்ணி ஏமாற்றாதே ிடையாது. அதுவும் அவன் படிப்பின் எண்ணகம் அவனுக்கு என்னுதத் தெரியும். இதனால் அவன் உதிரப் எல்லா செய்தியை எதிர்பாராத ஒரு சந்தேகங்களைப்போல் தான் அவர் ஏற்றிக் கொண்டார்.

படிப்பிற்கும் வாழ்க்கைக்கும் சேர் விசேஷமாக இருப்பதை வாரதேவன் அரேச தடவைகள் பார்த்திருக்கிறான். அந்த எல்லா கொள்கை அவன் விஷயத்தில் மாத்திரம் 'வேலை கீழ்த்தல்' செய்ததை முதலில் எப்பிவிட்டான். அவன். கடைசி வகுப்பைக் கண்டு திணைபு பாட்டும் பிரிவினைப் பார்த்த அவன் தைரியத்தை இழக்கவில்லை. வானக் கூட இந்த வந்தத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத் தான் அதிகம் என்பது அவன் மன அமைதியைக் கொடுத்த விட்டது. தனக்கும் உத்தியோகம் என்ற ஒன்றை வாரதேவன் எதை எதை ஆரம்பித்த விட்டான்.

ஒரு நாள் அவனுக்கும் ஒரு உத்தியோகம் வந்ததான் செய்தது. காட்டேர் சொமத்தின் தாலாபீலிற்குச் சர்வாதிக்காரியாகப் போகும்படி அவன் மீது துரைத்தனத்தார் எண்ண உத்திரங்கள். காட்டேர் எங்கிருக்கிற தென்ற வாரதேவன் தேர்ப்படத்தைப் புரட்டினான். அது இவ்வகை இவ்வகை, தேர்ப்படத்தில்! தாலாக்கப் படத்தில் சேட வேண்டிய சொமத்தைத் தேர்ப்படத்தில் தேடப் புகுந்த செவ்வகையைத் தன்னைப் போன்ற பட்டதாரிதான் செய்ய முடியும் என்பதை கிணக்க அவனுக்கே மிரிப்பு வந்தது.

காட்டேர் வந்த சேர்த்த வாரதேவன் ஒரே சேர்ப்படமிருந்தான். கைகளைவென்ற இருக்கும் வாரத்தை விட்டு வந்த அவனை, ஆற மணிக்கு அப்பறம் ஆற்றையின் ஒவந்தைத் தவிர வேறு சத்தம் கேட்காத அந்த அந்தவானம் தனிக்கூட வசிக்கவில்லை.

அவன் சர்வாதிக்காரம் செலுத்த வேண்டிய இடமோ புழுதி புகுந்த ஒரு கெருத் திண்ணைதான். அந்த இடமும் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தாலாக்காரனும், தன்னுக்கும் தான் அவன் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். ஏன், தாலாபீஸ் சாமான்கள் வைத்திருந்த எண்ணிப்பெட்டியின் கீழ்கூட அவனுக்குக் கீழ்ப்படியு மறத்தது. கடைசியில் அவன் அதனிடம் வந்ததான் போக வேண்டி வந்தது!

எண்ணிப்பதற்கும் வெப்பியையும் சாணப் புழுதியையும் பார்த்துப் பார்த்த அவன் ஒய்ந்த விட்டான். வானக்கு இரண்டு மணி சேர்த்திருமேன் வேலைவிளங்கும் பொழுதும் போகவில்லை. ஒவ்வொரு வாரத் திண்ணைக்கு வந்த வெற்றியை குரப்பிய வாயுடன் குரவம் கிராரித்தது அவன்

கனகதக் குளிர வைக்கவில்லை. அவர்கள் செய்யும் காரியங்களில் திருத்த தோனத்தை அவளும் பொறக்க முடியவில்லை. அன்ற மாலை வேளையில் ஆற்றங்கரைப் பக்கம் போகலாம் என்ற கெம்பினான். சாலைில் ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒரு பழுதிப்படலம் வரும்பிறகு. இரண்டு புதலும் இருந்த லுங்கில் வேலி பார்ப்பதற்குச் சமீக்க முடிய வில்லை. சாலை டுலில் தான் பழுதி கெம்புகிறது. ஓரமாகப் போகலா மென்ற வேலியோரம் செருங்கிலகளைச் சேர் என்ற ஒரு லுங் கிலகிப் போகும்படி எச்சரிக்கை செய்தது. கிராம வாழ்க்கையின் மனோ கரத்தைப் பற்றிப் பேசிய ஒருவரும் அந்த கீயடித்தில் அவன் லுங்கிலும் எல்ல வேலை யாக இல்லை. இதுதொகுதில் கீசயமாக அவன் தான் கெட்டியாக முடிச் கொண் டிருந்த லுங்கிலை அவர்களுமேல் தயக்கம் பிரயோகம் செய்திருப்பான்!

தெருவின் லுளவிலிருந்த பிள்ளையார் கோயிலுக்கு எதிரே நிரும்பிவரும்பொழுது சந்த கிங்குன் தவன. தன்னை வேற எங்கேயாவது கொண்டு போய்ச் சேர்க் கும்படி அந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஒரு கெண்டுகோன் விடலாமா என்ற சிறிது கோம் போசெத்தான். ஆனால் அடுத்த கீயடியே அந்தச் செவிட்டுப் பிள்ளையாரிடம் எந்தவிதமான தகவலையும் கவிய காகச் சொல்லிக் குறை சித்த தக் கொங்கதற்கிலும் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்தவிட்டது.

சனசனவென்ற பேசும் பாட்டிக் கிடையே இருக்கும் அந்தப் பிள்ளையார் இவ்வளவு காணக் குள் செவிடாக இருக்கவேண் டும். அப்படி முழுசு செவிடாக ஆகாமல் தப்பி விருத்தானும், துதே இத்த அச்சை அடிக்கும் மணிக்ருத் தப்பியிருக்க முடியாதது. இத்த முடியுமெனான் காரதேவன் நிரும்பினான்.

இன்னொரு விஷயமும் கார தேவனுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது. மாலை ஆறமணிக்ே அடங்கிவிடும் கனரோகை காலை காங்கு மணிக்ே கெம்பியிடு வதை அவன் ஆதரிக்கவில்லை. காலை எட்டு மணிக்ே முதலில் கனீர் என்ற அடிக்கு வெய் மினை வெரு காட்டலாக சலித்த வந்த அவனுக்கு அதிகாலையின்

மங்கிய வெளிச்சத்தில் கடித்திரங்கனின் தழுவைப் பார்த்தத் தனிக்ட்டப் பிடிக்க வில்லை. லுங்குவது நின்னையில் "காரா யன், காராயன்!" என்ற ஒகென்ற அந்த வேளையில் கத்தம் பிராமணரை, 'பனார், பனார்!' என்ற அகைத்தால் கட்டக் குத்த மினை என்ற பட்டது அவனுக்கு. நினக் தோறும் தன் தலைமட்டில் சகசன கென்ற லுங்கம் தெனிக்ரும் அடுத்த கீட்டுப் பெண், அந்தப் பிராமணன் தலையிலும் என் இரண்டு செம்பு லுங்கத்தைக் கொட்டக் கட்டாது என்ற அவன் எண்ணினான்.

தூங்கவது எல்ல எண்ணலாட்டலும், அகாத் துக்கத்தாட்டலும் இரண்டு காட்ட காக எழுந்திருக்கும் அவனைத் தயாக்கார லும் எண்ணும் சந்தோஷப்படுத்த எடுத்தக் கொண்ட லுங்கிகள் எல்லாம் விழலுக் கெறத்தக் கோயித்த. "எல்லாம் பத்த காம் பழகினீங்கன்னு சரிவாய்ப் போயிடும், சாமி!" என்ற அவர்கள் கவியது அவன் எரிச்சலுத்தான் கெறிவிட்டது.

ஆனால், லுங்குவது காண் அவன் கோர் கைப் பறக்க அடிக்கும் காரியம் ஒன்ற கட்டக்கத்தான் செய்தது. சாலைில் வழக்கம் போல் பிரம்புப் பாலில் கன்னிப் பெட்டிக்கு எதிரே அவன் அசர்படன் கட்டகார்த்திருத் தான். சிறிது ஒரு மேடை. யாகும் அதன் மேல் கின்றதான் அவனுடன் கியாபாரம்

மேட்டமாளா—என்ன, தாயுடுகாரு! கையன் கோப்ப கின்னவனுக்கத்தானே இருக்கான்! அடுத்த வகுமும் பன்னிக்கட்டத்தினே கோது கிட்டாகப் போகிறது! இடமிக்னாதப்பிரா தீங்கலும் வந்து தொத்தாயு பன்றியகின!

காயுடுகாரு—அதுக்காகத்தானும் கோது எப்படியாவது இந்த வகுமே கோத்துடனும் பார்த்திடுறேன். என்னு. எங்க கீட்டகினையும் இடம் போதகிங்க! கையன் பன்னிக்கட்டத்துக்கு வறதும் கோதலுமா விருத்தா கொஞ்சம் கெனகையமா விருக்கும்பு பார்த்திடுறேன்!

செய்ய வேண்டும்
விவரமாக. ஆனால்
ஏதாவதுடன் எதிர்
யாட்டிய பாயில் அவ
னுடன் சமைய உட்
காரத் தணிந்த
வர்கள் பகர் அந்தச்

கொள்த
தில் இருந்
தார்கள்.
அவர் விள
யும் தன்
சீவாதி
காரத்திற்
குப் புறம்
பாணவர்
என்ற
ஒன்றும்
சொல்வா
யில் விட்டு
விட்டான்
காச.

அவர்கள்
தீதான
மாக அதே
தொடர

திக் கொண்டிருந்ததைப் பொறுக்க முடிய
வில்லை தந்தனியைக் கொண்டுவந்த சமயத்
தில் கவிசொன்றைச் சத்தம் அவனை விழித்த
கொண்டே சென்றது. பன்னிரண்டு வயது
மொழி ஒருத்தி ஒரே நாளில் மேடைமீது
எறும் பொழுது கணவர்களின் சத்தம்
தான் கவி என்ற கேட்டிருக்க வேண்டும்
என்பதைக் கண்டுபிடிக்க அவன் பட்டாசரி
மூலம் பெரு ரோம் மூலம் செய்வ வேண்டி
யிருக்கவிட்டான். இருக்காலும் ஒரே நாமத்
மாக ஆமை வேகத்தில் காரிடம் கடக்கும்
அந்தச் சிரமத்தில் அவன் அங்கணவ வேக
மாகத் தாவிவத அவனுடைய மனதைக்
கவர்த்த விட்டது. அவனுடைய சிறு
சிறப்பு அகவிட்டத்திலும் ஒரு சிறுசிறுபை
உண்டாகக் விட்டது.

"ஒரு கார்டு என்ன விள?" என்
ருள் அந்தப் பேசுக்கிரிப் பெண்.

என்ன வேண்டியது அதுக்கு குரவ
யிருத்தது. "அதாவது!" என்றான்.

"பன்னிரண்டாக வாங்கினதும் அதே
விளையாடு?"

"அதே விளையாடு: ஆனால்!" என்ற
அவன் பதில், அகவிட்ட மருத்த கைகளை
கொண்டிருப்பை கவனமற்றது. "என்
கவன அழகான பந்தம்!" என்ற குறித்
தகவெண்டான் வாசதேவன் மனதிற்குள்.

"கீதன் ஒருவர்தான் என்னிடம் ஏமாரு
யல் சரிவான பதில் சொன்னேன்! 'அதே
விளையாடு!' என்ற சொல்லி யிருந்தால்,
அதாவதுவிற்கு கீதன் பன்னிரண்டு
கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டி கத்திக்குக்
கும்!" என்ற அவன் பாராட்டியது
அவனுக்கு உற்சாகமாக இருந்தது.

சீவகவாசனமில் அவன் புத்திக்
கூர்மையில் ஒருவருக்கும் எப்பிதக விழ
விட்டான். இத்தச் சினைக்கு சிறு பெண்
அவர்களுக்குக்கூடத் தெரியாத விஷயத்
தைக் கண்டுபிடித்தப் பாராட்டியதில்
உற்சாகமிக்மைய இருக்குமா?

"எது பெரிய காரியமாக யிருப்பால்
பேசுகிறேன், கீ? உன் பெயர் என்ன?"
என்ற மேலே கேட்டான் காச.

"என் பெயர் தேவகி! உங்கள் பெயர்?"
"என் பெயர் தேவன்!"

"கேணும் எந்ததானே சொல்றேன்?
என் பேர் 'தேவகி' என்ற சொன்ன
தற்குப்போட்டியாக உங்கள் பேர் 'தேவன்'
என்கிறேன்! — சரி, என்ன தேவன்?
பிரம்ம தேவனா, மகாதேவனா, கால
தேவனா?"

"சரியாகக் கண்டு பிடிச்செட்டேயே, என்
பெயர் காலதேவன்தான்!"

இதற்குப் பிறகு அவன் அதாவதுவைக்
கொடுத்தவிட்டு ஒரு கார்டு கவனிக்
கொண்டு ஒரு தாடித் தாவி இறங்கி ஓடி
விட்டான். இதுத கவலாக அதாவதுவை
வைத்தக் கொண்டே அவன் பாவாடைபும்,
மேலார்க்கும் அவனுடன் கமைய கொடுத்த
ஒருவரை தவித்தக் கொண்டிருந்தான்
காலதேவன்.

அவன் எதிரில் உட்கார்த்திருந்தவர்,
"இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் வேண்டும்!"
என்ற அவன் அதாவதுவை வைக்கட்டித்
ருள் போட்டதைப் பார்த்தச் சொல்லிக்
கொண்டே இறங்கிப் போனதை அவன்
கட்சியம் செய்பவியிலும்.

கெத்தப் போகப் பேசிக் கொண்டு
கெத்தியவைக் குதப்பும் மனிதர்களின்

பேச்சுக்கு அப்பறம் தேவபிரீன் ஞாள் அவனுக்குத் தேவகாணம் போலிருந்தது. தேவபிரீன் தன்னை அவன் உவமத்தையும் தன்னும்படி செய்தது அனுகூலமாக இருந்தது. தன்னையிட எட்டு வயத நிறிய அவன், அந்தக் கிராமத்தில் வளர்ந்த முடிந்ததன் இருக்கும்பொழுது தான் மட்டும் மூத்ததைச் சளித்தக் கொண் டிருப்பது அனுகூலம். வேடிக்கையாக இருந்தது. அந்தக் கிராமத்தைப் பற்றித் தான் கொண்ட அபிப்பிராயம் அவ்வளவு சரியான தன்மை என்ற அப்பொழுதுதான் அவனுக்குப் பட்டது.

இன்னொரு கடை எழுதிய கார்டைத் தபாலில் சேர்க்க மறுபடியும் தேவபிரீன் வந்தான். மின்னல் வேகத்தில்தான்! மைக் கட்டித்தொகு போட்ட அகாலனாவை எழுப் பதில் முனைந்திருந்த அவன், கனீச என்ற ஓசை கேட்டு சிந்தித்தான். அந்த வேகத் தில் அவன் மைக் கட்டைக் கீழே தட்டி விட்டதைப் பார்த்த அவன் சிரித்தான்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடியல்களை அகனிடமிருந்து கொடுத்தக் கொண்டான் வாசுதேவன். விடியல்களையில் தினசரி தன் தலைமட்டில் ஐயம் தெளிப்பது அவன் தான் என்ற தெரிந்ததும் அனுகூலம் விளம்புதான் மேலிட்டது. அவ்வளவு சீக்கிரம் எழுந்தகூட என் பூராவும் இவ் வளவு தருதருவென்றிருக்கிறேன் என்ற பதில்தான் விளம்பு. அந்த விளம்பில், விடந்த எட்டு மணி வரை தாக்கெனல் தான் பகலில் தங்காமல் இருக்கவாம் என்ற அவனுடைய சித்தார்த்தம் சிதறிப் போனதைக்கூட அவன் பொருட்படுத்த வில்லை.

மறு என் விடியல்களில் அந்தச் சகல வென்ற சத்தம் அவன் காதிக்கு இனிமை பாக இருந்தது. இடைவிடாமே கேட்ட விளம்புகளின் ஒலி மதராசானமா இருந்தது. படுத்தபடியே மேலே பார்ப்பதற்கு ஷத்திரங்கன் இவ்வாமலிருந்தான் என்ற குகத்தா விரிந்தகாது என்றெழுத்து தந்த வத்தின் அழகைக்கூட அவனும் அப்போது உணர் முடிந்தது. அந்த மகிழ்வு வெளிச் சத்தில் பின்னவார் கோயில் வாந்தர் 'பட் பட்' என்ற அவனைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சித்திப்பது அவனைப் பரிசாசம் செய்வது போல் தோன்றியது. பதிலுக்கு அவனும் கண்ணைச் சித்திப்பினான்.

காணியில் பல் தேய்த்ததும் தேவபிரீன் அவனைக் கூப்பிட வந்த விட்டான். "அப்பா

உங்களைப் பார்த்த வேண்டும் என்ற கிரா!" என்ற கட்டளை அவனும் தட்ட முடிய வில்லை. தேவபிரீன் சென்ற அவனை

அவன் தப்பினார் சந்தோஷத்தடன் உபசரித்தார்.

"கீழ்க் தனியாக வந்திருக்கிறீர்கள். நெ வயது. தனியாகச் சமைத்துச் சாப் பிடுவதற்குப் பொறுமை இருக்காது. கீழ்க் இங்கேயே சாப்பிடுங்கள்!" என்ற அவர் அழைப்பு அவனுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்காவிட்டாலும், தேவபிரீன் கிரோ திப்பைப் பார்த்த பிறகு அவனும் மறக்க முடியவில்லை.

அப்பறம் ஒன்றைதான் வரும் போது வழியே தெரியவில்லை. அந்த ஒன்றை வரும்போது வாசுதேவன் சொம்பவும் மாறி விட்டான். தேவபிரீன் எவ்வளவோ மாறி விட்டான். அவன் கடைமீது ஒட்டமும் தன்னைப் போல் அடக்கக் வந்த புருஷ விட்டது. காரியங்களை வேகமாகச் செய்

தாளும் ஒரு சீதானம் தென்பட்டது. மூன்
போல் அவன் அனிடம் வாயாடுவதில்லை.
ஆனால் வாய்தேவன் தவன் அங்கை தவ்வப்
பொழுது சீதானம் நெ நெ வாரிவ்வளி
விருத்த உணர் முடித்தது. முடிவிலை
வாய் ஒரு விளையாட்டுச் சாமரணப்போல்
அவன் வளைத்தது அவன் வளர்ந்திருத்
தான். ஆனால் இப்பொழுதோ அவன்
விளையாட்டுப்பொழுது அவன் மனது வேக
மாக அடித்தது கொண்டது.

இப்படியே காட்சன் சிறித்த கொண்
வருக்கும் என்ற வாய்தேவன் விளையா
விலை. என்னைவாவது ஒருவன் மாதவம்
என்படப் போகிறது என்ற விளையா
வருக்கும் பெரிய பாயா விருத்தது.

கேடவியின் ஒருவன் அவன் பணம் உண்
வையாவித்த. தேவியின் தம்பளர் தன்
மனதுக்கு மாயிலை தேடிப் பிடித்த
கிட்ட விவசயம் தெரிந்தவன் சில கொண்
வாயம் தவித்தான். தனக்கும் தேவியின்
ஒரு சோம் இவ்வளவு காட்சனிருந்திருத்
தாளும் அதை வளத்ததுகொண்டு அவனைக்
கவியானம் செய்த கொண்டுதான் என்ற
அவன் எப்படிச் சொன்னது? சொன்னதும்
அவன் உடையாவது போருமே ஒழிவ,
அவன் சொன்னது வாய் கேட்டுப் போகி
ருவன்?

இந்த மன வேதனையுடன் அவன் தன்
தாய்வை வேகமாகப் பிரித்தது கொண்
வருத்தான். தன் விளையாட்டு வந்திருத்த
ஒரு கடித்தது அவன் கவிப்புகள் பிரித்
தான். ஆனால் அந்தக் கடித்ததான் பிரித்
தது. ஆனால் வளித்தது அவனுக்கு. காட்டு
கிட்ட வெளியே போவதற்கு வழி காட்டி
வது அந்தக் கடித்தது. "வேண்டியதும்
கிடைக்க என்வையில் சேர்ந்த தாய்வைத்
திற்து உணர்வுப் போவதாம். அந்த வண்
வாரிவத்திற்காக கிடைக்க திரும்பி வரும்
வரை உணர்வு உத்தியோகம் உணர்வுகளைக்
காத்ததுகொண்டிருக்கும்" என்ற அந்தக்
கடித்ததில் வண்டிருத்தது. அதை உடனே
அங்கேசிறித்தப் பதிலும் எழுதிப் போட்டு
கிட்டான் வாய்.

வெகு சீக்கிரமாகவே அவனுக்கு அந்தக்
கிராமத்தை கிட்டிக் கெம்புப்படி
உத்தரவு வந்தது. வோவத் தேவியின்
தம்பளரிடம் விவசயத்தைக் கொண்டு
விடை பெற்றது கொண்டுபோன அவன்,
கிடைப்படியில் படரென்ற முடிக்க கொண்
டான். அவன் இவ்வுத்தக் கொண்டதும்
உன்னிருத்த, "ஆ!" என்ற குரல் வந்தது.

தேவியின் குரல்தான். தனக்கு வளிக்
கொள், இவ்வளவு என்ற உட போகிக்க
அவனுக்கு சோயிலை; அந்தக் குரலில்
கொனித்த பரிவம், கனிவுத்தான் அவன்
உணர்ந்தது கிறைத்த கிட்டதே!

தான் கெம்புவதற்கு மூன் கெம்பொரிட
மும் விடை பெற்றது கொண்டான் வாய்.
தேவியிடமும் கதரியமாய்ப் போய் விடை
பெற்றது கொண்டான். ஆனால் கொஞ்ச
என்னவோ செய்தது. மாய்வு 'பட்டி'
என்ற தாக்கமுடிவாக கெம்புதில் தடித்
தது. போய் வருகிறதன் என்றதும் அவன்
கண்ணில் தனித்த இரு கண்ணிர்
தனின் சீதே உருண்டோடுவதைப் பார்த்த
காமம் அவனும் திரும்ப முடியவில்லை.

காட்டுவோ கிட்டிப் போகும்பொழுது
தன் கடித்தவையின் சந்தோஷத்தையே
அக்கோ கிட்டிகிட்டிக் செவ்வதுபோல்
தொன்றியது அவனுக்கு. தேவியுடன்
பழகி வந்த இரண்டு வருஷங்களில் அவன்
கிட்டிப் பிரிவது என்னும் விவசயம் அவன்
மூன் வந்ததில்லை. ஆனால் இந்த அவன்
கிட்டிப் பிரித்த செவ்வும்பொழுது
கொஞ்சமும் பிரிக்கும் அந்த உணர்ச்சி
அவனுக்குப் புதிதாக இருந்தது. அவன் இவ்
வாயம் அவன் இருக்க முடியாத என்ற
இதயத்தைப் பிரிக்கும் அந்த உணர்ச்சி
கெடுகுத்த வந்தது என்பது அவனுக்குத்
தெரியவேயில்லை.

'கொடிக், கொடிக்' என்ற வண்டிச்
சத்தம்உட அவன் காதில் 'தேவமி,
தேவமி!' என்றதான் ஒலித்தது. அவன்
இதயமும் "தேவமி, தேவமி!" என்ற
அடித்தது கொடுவது போவத்தான்
இருந்தது அவனுக்கு!

* * *

விளையாடுவதின் தேவ அமைப்பைப்
பார்த்தகிட்டி அவனைப் போர்முனைக்குக்
உடப் போகத் தகுதியுண்டான் என்ற
ஒரு மனதாகத் தீர்மானித்தார்கள் காண்க
அதிகாரிகள். அதை அவனும் ஆசைக்க
வில்லை. ஒராமல் துன்பமும் மனம் போர்
முனையில் அமைதியாகி விடவாய் என்ற
எண்ணம் அவனை அதற்குச் சம்மதிக்கச்
செய்தது.

அத்தத்தின் பெரியதும், பிரச்சியின்
முழுக்கத்திலும் தேவியை மறந்தகிட்ட
அவன் எண்ணினான். ஆனால் அவன்
விளையாடுவது தவறுவத்தான் முடித்தது.

துப்பாக்கிக் குகைகள் அனைத்து
காமையே சென்ற கிட்டான். பிரச்சியின்

சத்தம் "தேவெ!" என்ற வானவனாகித் தந்தவது போல்தானிருந்தது. மதையில் மறக்கலாம் என்ற நிர்மானித்தாலும், தேவெ அவன் ஒவ்வொரு செய்வாயினும் புஞ்சுச் செம்மையப் படுத்திவது அகனுக்கு ஆச்சரியமாகவே யிருந்தது. தவிரவும் அவன் உன் னத் திக அகலாதத்தில் தேவெவை அடைவும் ஆசையும் புனைந்து கொண்டே யிருந்தது.

ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு அவன் சீனவுடன் அகலா இன்னும் அநிகமாயத் தன்புறத்தின. காட்டுகாரையும், தேவெவை யும் இன்னொரு முறை பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆசை நீரீரமாக வேலை செய் தது. நிரும்பகம் பழைய உத்திரோகத் திற்குப் போக அனுமதி கேட்டான்.

ராணுவ வைத்தியர்கள் வாகனத்தவனின் தேக சூலையைப் பார்த்தவிட்டு, "ஊருக்குத் திருப்பி வனுப்புங்கள்!" என்ற பிரச்சி செய்ததின் பேரில், அவன் விருப்பியபடி உத்தராவம் கிடைத்தது.

ரெனையில் வந்த தாய் தந்தையர்க ளுடன் இருப்போதும் அவன் மனம் காட்டுகாரை சீனத்தாகக் கொண்டிருந் தது. இங்கு சமயத்தித்தான் தேவெயின் மாயாவின் கணியில் அவன் கடைசியாக காட்டிக் கொண்டான்!

அப்பாவிற்கும் அம்மாவிற்கும் திருப் பியை அளிப்பதற்காக வாக பெண்ணைப் பார்க்க ஒத்தாக் கொண்டான். எப்படி யாவது தட்டிக் கழித்தவிட்டுத் திருப்பி வது என்ற எண்ணிச் சென்றான். அங்ஙனம் பெண் பார்க்கச் சென்ற தூட் தித்தான் அவன் தேவெவைக் கண்டான்! "தேவெ!" என்ற உணர்ச்சி ததம்ப அழைக்கவும் அழைத்தான்! ஒன் றும்

தெரியாத மாயவும் மற்றவர்களும், "தான்னோ!" என்ற கேட்ட தேவெயின் தகைதப் பெரிய தவற என்ற எண்ணி னுர்கள். ஆனாலும் கடைசியில் எப்படியோ கலியாணம் முடிந்ததில் மாயாவிற்குச் சத் தேவைய்தான். ஏனெனில், அந் தனை ாளும் தேவெயின் பக்கத்தில் இருந்த சரிசுவகையன், இப்போது மாயாவின் பக்கத்தில் வந்த சோந்த விட்டா ன்னவனா?

விதிகதவனுக்குப் புரியாமலிருந்த விஷயங்கள் அப்பறம் தெனியாய் விட்டன. தன் கலியாணப் பேச்சு முறித்ததும் தேவெயும் காட்டுகார மறக்க எண்ணிச் சென்றையிலிருந்த தன் மாயாவின் கீட்டின் அடைக்கலம் புஞ்சுதான்.

கலியாணத்திற்குச் சில சீனக்கப்பறம், "காட்டுக்குக் போக வேண்டாமா?" என்ற தேவெவைக் கேட்டான் வாக.

"இனிமேல் எந்தக் காட்டுக்கும் வாத் தயா!" என்ற பதில் சட்டென்ற வந்தது.

"எது இன்னும் நீ பெரிய வாயடி யாகத்தா னிருக்கொய்!" என்ற வாக அவன் கண்ணததை வேசாகத் தட்டப் போனான். அவன் வாகவமாக ஒதங்கிக் கொன்னவே, அவன் கை படாரென்ற மேனனுயில் முட்டிக் கொண்டது!

அவன் "ஆ!" என்றான்.

"உனக்கு ஏன் கலிக்க வேண்டும், ஏன் இடித்தாக் கொண்டாய்!" என்ற கேட்ட தற்குப்பதியாக, "எனோ!" என்ற வார்த்தை வதோ ஒரு ராகம்போல் அவன் இனிய லாவோடு இழைந்த வந்தது அப்போது அவன் முகத்தில் தோன்றிய இத்திர ஐலங்கள் அவனைப் பாசுசப்படுத்தின!

★ ● ★

இந்தியா & சீனோன்			
க ல் கி	வருஷச் சந்தா	...	ரூ. 13-0-0
	ஆறு மாதச் சந்தா	...	ரூ. 8-8-0
	தனிப் பிரதி	...	அனா 0-4-0
	வெனி நாடு		
வாரப் பதிப்பு	வருஷச் சந்தா	...	ரூ. 16-4-0
	ஆறு மாதச் சந்தா	...	ரூ. 8-2-0
	தனிப் பிரதி	...	அனா 0-5-0
★	மாளேஜர், கல்கி காரியாலயம், சென்னை		

“ரோஜா மார்க்” நெய் சம்பந்தம் கைப்பற்ற சம்பந்தம்
கிடைத்த ஒரு அத்தாட்சி

MUNICIPAL HEALTH OFFICE

From: Major V. Narayanan, M.B.B.S.,
S.D.O.,
Municipal Health Officer,
Coimbatore.

To: Lingam & Co.,
Oppannam Street,
COIMBATORE.

No. 287/46/83 Dated 7-12-1946

Sirs,

Re: Your letter dated 3-12-1946.

Sample No. 4574 is declared as genuine.

V. Narayanan, Major,
Municipal Health Officer.

Yours very faithfully/
By Order

70/7-12-p.

எவ்வாறு விவரபர கூட்டுறவு சங்கங்களிலும்
சம்பகமான விவரபரிகளிடமும் கிடைக்கும்
3 சீசை, 12 சீசை புத்தம் புக்கவீடு அடைக்கப்பட்டது

14/88, ஒப்பணக்கார விதியில் உள்ள டிப்போவில்
கெட்டுப்போன செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களில் நெய் வைத்து விடப்படுகிறது
இதனாக சாதாரண புக்கவீடு உட்புறம் துருப்பிடுகிறது நெய் கெட்டுப்போகிறது
தயாரிப்பவர்கள்: விங்கம் கம்பெனி, கோயமுத்தூர் தெ. 102

ஆஸ்ப்ரோ

இதோ வந்துவிட்டது!

போலிகளை வாங்காதீர்கள்.
சுவ்வொரு வில்லையின்மேலும்
ஆஸ்ப்ரோ என்ற வார்த்தை
திருப்பதைக் கவனிக்கவும்
ஆஸ்ப்ரோ வலியையும்
ஐந்தையும் 10 நிமிஷங்கள்
ளில் போக்கும். இருத
யத்துக்காவது வயிற்
றுக்காவது கெடுதி
செய்யாது

ஆஸ்ப்ரோ
கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட
விலைகள்:
3 வில்லிகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 1 அணா
10 வில்லிகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 10 அணா

செய்தியைப்பற்றி:
கொழும்பு, மலர் அங்கு கிடைக்க
(கொழும்பு) கிடைக்க
9/10, கொழும்பு, கிடைக்க, மலர்
கொழும்பு, கிடைக்க, கிடைக்க, கிடைக்க

ஆஸ்ப்ரோ
எப்போதும் கிடைக்கிறது.

**“ஒவல்டின் தினந்தோறும் ஷாக்களக்கான குடும்பங்களுக்கு
ஆரோகியத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.**

இந்தியாவிலும், பர்ஸியாவிலும், இலங்கையிலும், இங்கிலாந்திலும் உலகம் அனைத்து இடங்களிலும் கைவிடப்படாத குடும்பங்களில் “ஒவல்டின்” தேவதூதரு களாகக் கொடுத்த வளியும் வீடுகளிலும் குடும்பத்திலும் ஒவ்வொருவருக் கும் அனாதை வளமுதராகத் திருப்திப்பட்டு வருபவராக தினந்தோறும் தங்க ளும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வயதானவர்களும், குழந்தைகளும், அதன் குழியான உற வானந்தம் கிழம்புவதும், “ஒவல்டின்” உணவாக அனாதைப் பிள்ளைகளும் சத்தவர்களும் ஆரோக்கிய வளமாக அடைகிறார்கள். எவ்வித குளிக்கவும், உடம்பில் தேவதூதர் வளம் இந்த சத்தவரும் உணவானத, இவர்கள் பால் உணவுகள், பழத்தின் பால் மூலம், புதிய ரெட்டிங்குடி பாலின் பால், மலிந் புயல் இவர்கள் விடவில்லை, இங்கும் இது ஒரு ஆவா சத்தவர்களைக் கொண்டு தங்கிக்கப்படுகின்றது.

உலகம் குடும்பத்தில் தோரக் “ஒவல்டின்” உபயோகம் தங்குப கிழம்பு துடிக், பால்களை விட்குவதில் தூர்வோதராக கிழக்கம் “ஒவல்டின்” உபயோ கிட்டு வளங்குகும்.

விநியோகஸ்தர்கள் :
தேவதூதர் டீரோயல்
கோ (இந்தியா) லீட்.,
த. பெ. தே. 1285, மத
ரன் : பம் பர் விஜயம்,
கார்த்திக் கங்கத்தாமிதும்:

தி இங்கிலாந்து டீ க்காட்டிக் தூரின்ட் கோவார்டேயல் தேவதூதர்
கோமனாடி லீட்., உலகிக்கோட்டை (மலபார் கோல்குக்கு)

v/104

‘ஒவல்டின்’
‘OVALTINE பல்லிக்குத்தி ஆவா பானம்’

BINNY & CO (MADRAS) LTD

மாண்புமிகு
கூடாட்சு
உறவாசன...

கிராக்கிக்கு மெத்தனையோ கூறைவாகத்தான்

எங்கனிடம் சரக்குகள் விற்பனைக்குள்ளன. நிறத்த சாமான்
களுக்கு வேறு விளம்பரம் ஏன். இதுவே எப்போழுதும் எவது
கொள்கை. எனினும், எங்கள் வர்த்தக முத்திரைக்கிருந்துவரும்
நன்மதிப்பானது. அந்த முத்திரையை பிரசித்திப் படுத்து
வதையே ஆதாரமாகக் கொண்டதென்பதை நாம் மறந்துவிட
லாகாது. பிரசித்திப் படுத்துவது எதற்காகவென்றால்,
"நாங்கள் இன்னும் வேலை தொடர்ந்துதான் வருகிறோம். கூடிய
சிக்கிரம் போதுமான சரக்குகள் உங்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்
வோம்" என ஆவசியக்காரர்களுக்கு உறுதி கூறவேதான்.

கம்பனி: பூராவும் கம்பனி ஸ்தாபனப் பிளாங்கெட்டுகளும்
பிரயாண ரக்குகளும்—ட்ரீடுகளும், நேரிய கம்பனி
தினுகளும், பூனியன் ஷர்ட்டிங்குகளும்.

பருத்தி: ஸெல்லா ஷர்ட்டிங்குகளும், நேரிய லாங்கிராத்தும்—
கோல்ட் ஸ்டான்டர்ட் ஷர்ட்டிங்குகள்—லேல லாங்
கிராத்தும், சாயம் தோய்த்ததும்—ஸூட்ர ஸ்தாப
டிங்குகள் — டஸ்ஸோர்கன் — ட்ரீல்கன் — டிவிஸ்கன்
வகையாகு.....

பட்டு: 44/45 அகலம், பற்பல சாயங்களில்.

தயாரிப்பாளர்:

தி பம்ப்லாஸ் ஸ்தான், காட்டன் & ஸீல்க்
மின்ஸ் கோ. லிட்.

பஞ்சாப், ஹரிதாசிகம், பிரதேசம்

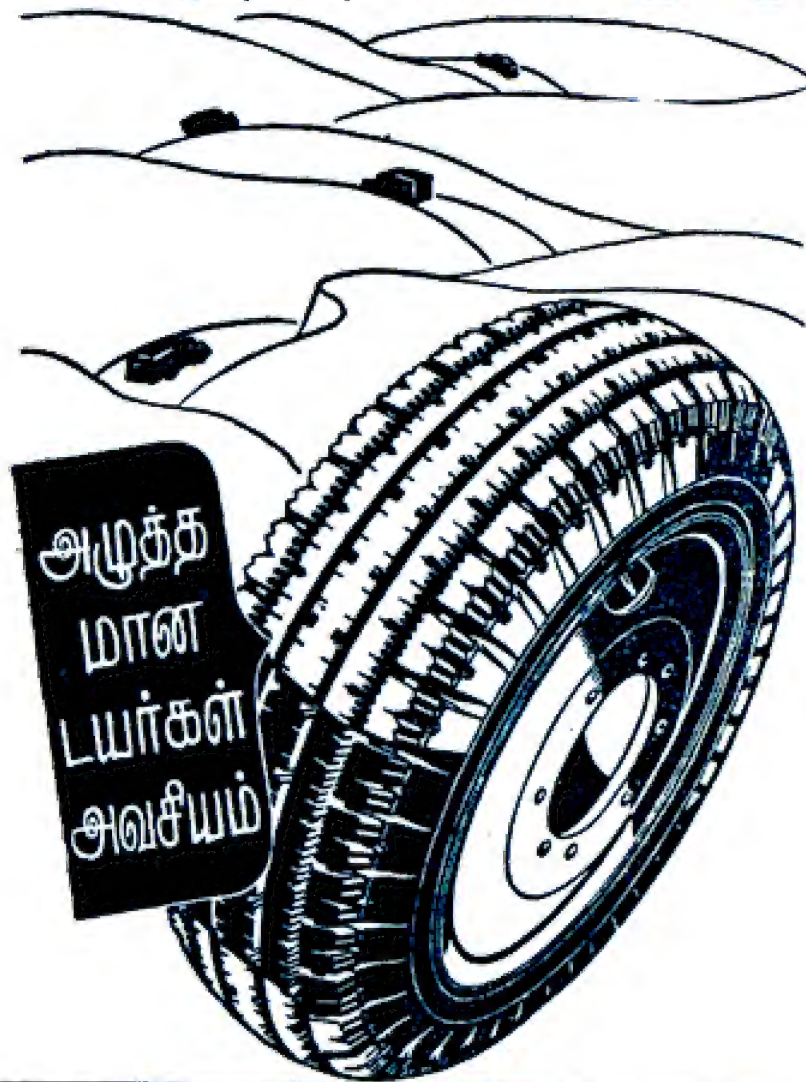
பின்னி & கோ.

(மெலி) லிட்.

"குடி மார்க்கு" — அணிவதற்குக்கூட துணிகளில் அழகு.

நீண்ட தூரம் பிரயாணங்களுக்கு

டன்லப்
ஜயண்ட்கள்

ஏமாந்த காடியார்

பி. எஸ். பலராமன்

மிகைக் கடைக் கரடியாரைக் கண்டால் அந்தக் காட்டில் எந்த மிருகத்துக்கும் பிடிப்பதில்லை. ஏனெனில், என்னதான் சர்க்கரையாய்ப் பேசினாலும் அவர் யாருக்கும் ஒரு கால் வீசை சர்க்கரை கூடக் கொடுக்க மாட்டார்!

கரடியார் கள்ளமார்க்கட் வியாபாரம் செய்வதில் புலி பத்து மூட்டை சர்க்கரை வந்தாலும் பத்து நிமிஷத்தில் 'பில்' புத்தகத்தை நிரப்பிவிட்டு, மூட்டைகளை ஒன்றுக்குப் பத்து விலை யாக வைத்து, வேறு காட்டுக்கு விற்று விடுவார்.

காட்டில் இருந்த எல்லா மிருகங்களும் கூடி, இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமென்று யோசித்தன.

"ராத்திரியில் கடைக்குள் புகுந்து கரடியாருக்குத் தெரியாமல் சர்க்கரை மூட்டைகளைத் திருடி விடுவோமே!" என்றது எளி.

"கரடியாரின் கணக்குப் பிள்ளை யான பூனைதான் இரவெல்லாம் சர்க்கரை மூட்டைகளுக்குப் பக்கத்திலேயே காவல் இருக்கிறதே, பகலில்தான் திருட வேண்டும்!" என்றது குரங்கு.

"அந்தப் பாளும் கரடி பகலில் மூன்றாலும் பின்னாலும் பார்த்துக் கொண்டிருக்குமே! அதன் கண்ணில் படாமல் எப்படித் திருடவது?" என்றது மூயல்.

கடைசியில், கரியும் மூயலும் அன்று ராத்திரி மூழுவதும் யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தன.

மதுகான் அவை அவசர அவசரமாக மனிகைக் கடைக் கரடியாரிடம் போய், "கரடி ஸார்! கரடி ஸார்! காட்டில் உணவுப் பஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது. ஆகையால் அங்கு உலக மிருகங்களின் உணவு மகாபூடு ஒன்று நடத்த நாங்கள் உத்தேசித் திருக்கிறோம். அதற்குத் தாங்கள்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டன. கரடியாரும் அதற்கு உடனே ஒப்புக் கொண்டார்!

"மகாநாட்டுக்கு வேண்டிய சாமான்களெல்லாம் தயார் செய்ய வேண்டாமா? அதற்காக நாளை காண்டாமிருகனார் வீட்டில் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பத்து மணிக்குே தாங்கள் வந்துவிட வேண்டும்" என்று கரியும் மூயலும் கரடியாரை வேண்டிக் கொண்டது.

"ஆகா! அதற்கென்ன, காலை ஏழு மணிக்குே வேண்டுமானாலும் வந்து விடுகிறேன்!" என்றார் கரடியார்.

கரியும் மூயலும் உடனே அடுத்த காட்டிலிருந்த யானையார் வீட்டுக்குச் சென்று, அவர் காதோடு காதாக ஏதோ சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி வீட்டுக்குப் போய் விட்டன.

மதுகான் கரடியார், பூனையைக் கடையில் உட்கார வைத்துவிட்டுக் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்குப் போனார். திரும்பி வந்ததும், அந்த மாதக் கோட்டா சர்க்கரை அவ்வளவும் விற்றுப் போய் விட்டதாக அவர் வழக்கம் போல் போய் 'பில்'களைப் போட்டார். இரவோடு இரவாக பக்கத்துக் காட்டுக்குப் பத்து மூட்டை சர்க்கரையையும் ஒன்றுக்குப் பத்தாக விற்று விட்டு வீட்டுக்குப் போனார்.

அடுத்த நாள் காலை யில் கரடியாரின் மனிகைக் கடைக்கு எதிரே ஒரே கூட்டம். கரியும் மூயலும் ஒன்றும் தெரியாதவை போல் அந்தக் கூட்டத்திற்குள் துழைந்து,

பெரியவரான யானையாரிடம், "ஐயா, யானையாரே! என்ன விசேஷம்!" என்று கேட்டன.

"உங்கள் கரடியாரின் யோக்கியதையைக் கேட்டாயா? ஐம்பது ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சர்க்கரை மூட்டையை இழுத்து ரூபாய் என்று விலை பேசி, பத்து மூட்டை தேற்று இரவு ஒரு விருந்துக்காக வாங்கிக் கொண்டு போனோம். இந்த அயோக்கியக் கரடி பத்து மூட்டை சர்க்கரைக் குப் பதிலாகப் பத்து உப்பு மூட்டைகளை வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பி எங்கள் மானத்தை வாங்கி விட்டது, ஸார்! இதைச் சிங்க ராஜாவின்னிடம் இழுத்தக் கொண்டு போய்த் தருந்த தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்காமல் விட்டு விடலாமா, ஸார்!" என்று யானையார் ஆத்திரத்தடன் கத்தினார்.

உடனே கரியும் முயலும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தவண்ணம், "செய்யுங்கள், செய்யுங்கள்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே அந்த இடத்தை விட்டுப் போய் விட்டன.

"ஆகா, இந்த அயோக்கியப் பயல்கள் சூழ்ச்சியாக கம்மை மீட்டிந் குக்கு அனுப்பிவிட்டு, சர்க்கரை மூட்டைகளை யெல்லாம் திருடிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். போனவர்கள் கம்மாவாவது போனார்களா? அதற்குப் பதிலாக உப்பு மூட்டைகளை வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்! உம்... அவர்களைச் சொல்லிக் குற்ற மில்கூ. பூனைக்குப் பகலில் கண் தெரியாது என்று தெரிந்திருந்தும், அதைக் காவல் வைத்து விட்டுச் சென்ற என் புத்தியைச் சொல்ல வேண்டும்!" என்று தனியில் அடித்துக் கொண்டார் கரடியார்.

ஆனாலும், சிங்கராஜா கரடியாரைச் கம்மா விட்டுவிடவில்லை, "மூவாயிரம் ரூபாய் அபராதம்; இல்லை யென்றால் மூன்று வருடம் கடுங் காவல்!" என்று தண்டனை விதித்தார்.

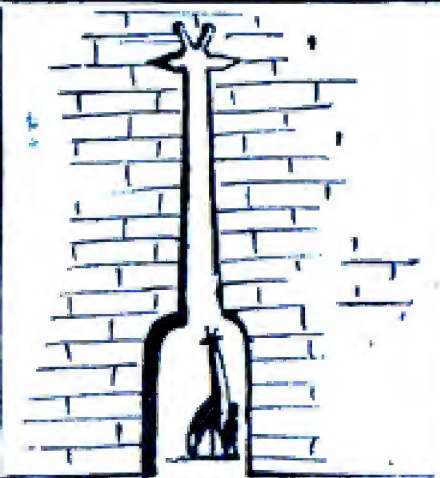
கரடியாருக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் அபராதம் கட்ட மனம் வராமற் போகவே, மூன்று வருடம் கடுங் காவல் தண்டனையை அனுபவித்தார்!

யோக்கியமும்.....

..... குடியும்

ஸாஸாக்கி

படித்துப் பார்!

கம்பன் பிள்ளைத் தமிழ்

[குறிப்பு: தா. கனகசபையார்: பிரசுரம்: கம்பன் 'குறும்பு, காரைக்குடி; விதபிள உரிமை: இலக்கியப் பதிப்பகம், காரைக்குடி; வினா: கு. 1.]

இதுமகா கவிபாசிய கம்பனுடைய பெருமையைப் புகழ்ந்து, பழத்தமிழ் இலக்கிய முறைகளிலே எழுதப்பட்ட ஒரு சிறு காவியமாகும். கம்ப ராமாயணத்திலுள்ள கனக மிக்க பன பகுதியை இந்த நூலாசிரியர் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைத் தம் நூலில் புகுத்தி, அதன் மூலம் கம்பனார் பாராட்டியிருப்பது நன்கு இருக்கிறது. கவிதைப் பேராசாரம் கம்பனார் சரிபாசிய பாராட்டுவதற்கு, அந்த மகா கவிதின் பாட்டினும்தானே முடியும்?

எத்தன் ஏகாம்பரம்

[குறிப்பு: ஜி. கம்பிரமணியம் பிள்ளை: பிரசுரம்: தமிழ் நிலையம், புதுக்கோட்டை; வினா: கு. 1-8-0.]

தகப்பனார் இக்கதை மையம் ஒருவர் ஒரு பிரதேசக்காரர் பெண்ணைக் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார். அந்த நாடிலே அவன் தன்பனனும் ஒரு நாடில் பெண்ணைக் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறான். ஊரிலிருந்து திரும்பிய இருவருடைய தகப்பன் மார்க்குக்கும் இந்த இரகசிய விவாகங்கள் தெரிந்து விடுகின்றன. அவர்கள் கண்ணில் படாமல் இரண்டு வாரியர்களும் திரிகின்றனர். எத்தன் ஏகாம்பரம் என்பவன் பன குழந்தைகளைப் பூரித்து அந்த வாரியர்களைக் கார்ப்பாற்ற மூலக்கிறான். கடைசியில் கதைகளின் சம்பிரதாயத்தை யோட்டி அந்தப் பிரதேசக்காரர் பெண் தன்பரோருவரின் காரணம் போன மகன் என்பது வெளிவரிறது. நாடில் பெண்ணும் உண்மையில் நாடில் குகைத்தல் சேர்த்தவனாக வென்று வழக்கம் போல் தேர்ந்து விடுகிறது. முடிவில் எம்னோருடைய குகையிலும் நீர்ந்து நாடகம் மங்களகரமாக முடிகிறது. கம்பம்.

உபகுப்தர்

[குறிப்பு: க. குஞ்சாமி பி. ஏ., எம். டி., பிரசுரம்: அருணாசல நிலையம், வேலூர், சென்னை; வினா: கு. 2.]

இதில் மொத்தம் ஏழு நாடகங்கள் இருக்கின்றன. பிரசித்த பெனத்த பிஷுவாசிய உபகுப்தனார் பற்றிய நாடகம் முதல் நாடகமாக அமைந்திருக்கிறது. ஓசைவாரணம் பற்றிய "பாசியின் பதி" என்ற நாடகத்தைத் தவிர, பாட்டு குத்து நாடகங்களும் தந்தாக வாழ்க்கையைச் செறிவிக்கின்றன.

தமிழில் 'நாடக' நூல்கள் அதிகமாக இல்லை என்ற குறைவைப் போக்குவதற்காக இந்த நூல் வெளியிட்டதாகப் பிரசுரத்தின் பதிப்புறாரில் சொல்லுகிறார்கள். உண்மை.

குழுதம்

[சந்திரிகா பிரசுரம்: 31-ஏ, குர்ப்பயச் செட்டித் தெரு, பழைய மாம்பலம், திரைகாச நகர், சென்னை; வினா: கு. 1.]

ஒன்பது கதைகள் கொண்ட இந்த வெளி வீட்டை, கதைகளை விருப்பம் தேவர்கள் மிக்க மழிச்செயுடன் வரவேற்பார்கள். ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு துறையில் அழகாக அமைந்திருக்கிறது. 'குழுதம்' என்ற பெயருக்கு தேர்ப் புத்தகமும் பார்ப்பதற்குக் கூவர்பிளாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது.

ஆன்டன் செறாவ்

[எழுதியவர்: புரக பாகவிறுஞ்சன்; பிரசுரம்: தமிழ் புத்தகாலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை 4; வினா: கு. 3-8-0.]

ஆன்டன் செறாவ் சிறு கதை எழுதுவதில் பிரசித்தி பெற்ற குடிய எழுத்தாளர். 'சிறு கதை மன்னன்' என்று கூட உலகப் புகழ் பெற்றவர். குடிய இலக்கியத்துக்கு அவர் செய்திருக்கும் தொண்டு கொஞ்ச நஞ்சாமல். அவ்வளவு பேர்ப் எழுத்தாளருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய புத்தகம் தமிழில் வெளிவந்திருப்பது இதுவே முதல் தடவைவாரும்.

ஜி பாகவிறுஞ்சன் செறாவையும் அவருடைய இலக்கியத்தையும் சான்றும் பாராட்டி, அநியைய முழித்த நிலப்பவர்களிடம் ஒருவர்: செறாவையும் பின்பற்றி அவரே பன சிறு கதைகளும் எழுதியுள்ளார். அத்தகையவரே செறாவின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய புத்தகம் எழுதுவது சொல்பவும் பொருத்தமான விஷயமாகும். சிறு கதைகளை விரும்பிப் படிக்கும் தம் மக்கள் புகழ்பெற்ற இந்தக் கதாசிரியருடைய வாழ்க்கையைப் படிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

சாமிநா-

"மூக்குக் கண்ணாடியினும் என் கவரக் கதனை பதித்து விடக் கூடாது!" என்ற ஒரு நாடகமே வெளியாகும்! தியாயத்தானே!

மேலாடை

க.ரா.

ஆடைகளில் நிறத்த மோகை தான்; சந்தேகமில்லை. பால் காய்ந்த கொண்டிருக்கும்போது 'அதன் மேல் படியும் ஆடைகளைப் பற்றி என் இங்கு சொல்ல வாயில்லை; என் சொல்லப் போவது மக்கள் தங்கள் உடம்பின் மேல் பாகத்தை மூடிவந்ததால் தரித்துக் கொள்ளும் மோகைகளைப் பற்றித்தான்!

மூன் காலத்தில் எம் வாட்டில் ஆண்டுகள் பெண்களும் தனித்தனியாக இரண்டு ஆடைகள் அணிந்து கொண்டு வந்தார்கள். இப்போல் பீதாம்பரம் உடுத்தி, இப்போக்கு மேல் 'உத்தரீயம்' என்று வழங்கப்பட்ட மோகைகளைத் தரித்துக் கொண்டார்கள். "உத்தரீயத்தொடு தோன் போற்றி!" — அதாவது, "உத்தரீயம் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிற தோன்னை வணங்குவோமாக!" என்ற பாட்டு இதைத்தான் விளக்குகிறது போலும்!

திருமால் எப்பொழுதுமே அவங்காப் பிரியர். பூதேவி, பூதேவி இருக்கும் பக்கத்திலேயே இருப்பதால் அவர் சதா பட்டுப் பீதாம்பரம், உத்தரீயம், கைநூல்தி மான வகைகளுக்களுடன் 'டிப்-டாப்' ஆக 'டிபன்' செய்து கொண்டிருக்க வேண்டிய சிறப்பம் எற்பட்டு விடுகிறது! சமுத்திர ராஜனே மகாவிக்ஷணவின் பசுபதப்பாண ஆடைகளின் ஆடைகள் கண்டு மயங்கி, தன் மகனாகிய விக்ஷிபை தவருக்கு மணம் செய்வித்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. குளிர்த்த இமயமான் சரவில் விரிக்கும் காணத்தினால் என்னையானைத் தோணிப் போர்த்திக் கொண்டிருந்த பாவத்தின் பயனாக, 'அராகரிசு மானவ' என்று பெருமாளையுமனுஷன் சமுத்திர ராஜன் கிராகரித்த விட்டு, விக்ஷிபை மார்பின்மேலாகத் தெரிச் செருந்தாலும்! இத்தனைக்கும் பெருமான் செக்கச் சேலெனென் திருப்புகர்; மகாவிக்ஷணவோ அட்டைக் கரி என்பதை நினைக்கும்போது, இந்த மோகைகளின் மகத்துவம் எவ்வாறுநிற்கும் மேலாகப் போய்விடுகிறதாக்கா?

இராவணனும் தந்திச் செல்லப்பட்ட தேத, ராமசங்குமாரர்களுக்குத் தான் போன வழி தெரியும் பொருட்டுத் தன் மோகைகளைத் தெரித்த அதில் தன்னுடைய கைகள் வெகந்தைக் கட்டிக் கீழே போட்டுக் கொண்டே போனதாக இராமாயணம் சொல்லுகிறது. தன்னுடைய மோகைக்கு இவ்வீதம் உபயோகம் என்று பிடித்த தனக்கான குமாரியின் சமயோசித சமர்த்தியத்தைத்தான் என்னவென்பது!

கன்னட காழ்வில் ஒரு மோகை மூச்சிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குத்திதேவி தன் மோகைகளுடன், தான் சந்த கன்னட ஆற்ற வெள்ளத்தில் விட்டுவிட்டான். காணனை எடுத்து வளர்த்தவர்கள் அந்த மோகைகளையும் காப்பாற்றி வந்தனர். எத்தனையோ பெண்கள் கன்னடிடம் வந்து, "என்தான் உன் தாயார்!" என்று பொய் சொன்னார்கள். கன்னட அவர்களிடம் அந்தத் தெய்விக மோகைகளைக் கொடுத்துப் பரிசீலித்தான். கடைமையாக வந்த குத்தியிடமும் கொடுத்தான். அவன் அதை எடுத்துப் பிரித்த உடம்புப் போர்த்திக் கொண்டு சந்த நாய் போவ சின்றுன். அவனுடைய தோற்றமே கன்னடர்க்கு எப்போதும் அளித்தது எவ்வித மகாபாரதம்.

குளிரால் எடுக்கிக் கொண்டிருந்த மரனுக்குத் தன் மோகைகளைப் போர்த்தி விட்டுத் திறத்தமேனியை அண்ணனைக்கு வந்து சேர்ந்த தமிழ் வள்ளின் கதை, இன்று வரை ஜீவகாருண்யத்துக்கு இவ்வியமமாக விசங்குவதற்குக் கூடக் காரணம் மோகைகளான?

நிரம் ரயில் வண்டியில் துன்னல் அருகில் உட்கார்ந்த கொண்டிருக்கும் போது எட்டிப்பார்க்கிறோம். அப்பொழுது எம் மேல்துண்டு காற்றின் பறந்து வெளியே விழுந்து விடுகிறது. எம் அபாய அறிவிப்புச் சங்கியை இழுக்காமா, வேண்டாமா என்ற யோசனை செய்கிறதற்குள் ரயில் பல மைல்கள் டெுத்து விடுகிறது. இதே நிலைமை எனன் டுடிக்கொண்டு போன தேசிக் உட்கார்ந்திருந்த குதபன்ன மகா ராஜாவுக்கும் ஏற்பட்டதாம். தன் மனைவியாகிய தமயத்தியை குதபன்னன் மணக்கப் போகிறான் என்பது தெரிந்த எனனுக்கு, அவனை மோகை இவ்வாமல் தமயத்தி மூன் கட்டையாய் சிறத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் போலும்! தேரை வெகு தேக

மாகச் செலுத்தினான். அரசன், "மேலாடை விழுந்த விட்டது, எடு!" என்ற சொல்வதற்கும், சதம் இருபத்த நான்கு காசு தரம் போய்விட்டதாம்!

"மேலாடை வீழ்ந்த தெடுமென்னும் அங்மையின் நானாது காதம் நடத்தே!"

என்ற பாடியிருக்கிறார் புகழேந்திப் புலவர்! அவைகளுக்கு அவர்கள் மேலே போட்டுக்கொண்டிருக்கும் யோக வேஷ்டி பன காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. தேங்காய் வெற்றிலைப் பாக்கு, பழம் முதலிய பண்டங்களை வாருக்கும் தெரிபாமல் மறைவாகக் கொண்டு வரலாம். கல்யாணப் பந்தலில் மேல் வேஷ்டியை விரித்தல் பிடித்ததுக் கொள்ளச் சொல்லி, அதில் ஆழிவெறித்த மஞ்சள் அரிசியைப் பெரிய வர்கள் போடுவார்கள். மூன்பெல்லாம் இந்த உத்தரீயத்திலேயே சுமார் ஒரு படி அரிசியும், தம்பதிகள் தலையில் தங்கு அரைப்படி அரிசியும் தேறும். இந்த அரிசி ரோஷன் வந்தாலும் வந்தது, மொத்தமாக ஒரு அயன்ஸ் அரிசிகூடத் தேறாவதில்லையே!

கல்யாணப் பந்தலில் யோக வேஷ்டியைப் பார்த்தால், கல்யாணத்துக்கு வந்தான் கனகனவான்களிடம் விநிதி ஸ்ரீபு மேல் வேஷ்டியைப் பார்க்கலாம். இந்த விநிதி மடிப்புக்காரர்கள் ரொம்ப சாதவான ஆசாமிகளாகவே யிருப்பார்கள். அடித்தால் அழமாட்டார்கள்; காலில் விழை வைத்தால் கடிக்க மாட்டார்கள்; பொறமையின் பூஷணம் அவர்கள்! ஆனால் யாராவது வினைவாட்டுக்காகவேனும் அவர்கள் விநிதி மடிப்பைச் சிறிது களைத்த விட்டால் போதும், காசுப் பாய்மை அணிந்த குதிரைப் போல் திறவார்கள்! அதே ஆசாமிகள் சிறிது ரோத்திரிக்குப் பிறகு புழுக்கம் தங்காமல் இருக்கும் போது, தங்கள் மேலாடையின் துணியில்

கொஞ்சம் பிரித்த ஐப்பான் விநிதி போல் செய்த கொண்டு விநிதிக் கொள்வதைக் கண் பார்க்கலாம்! ஏன்னை, விநிதி ஸ்ரீபுயின் விசோதம்!

ஆன் பாலர்கள், இடுப்பாடையை

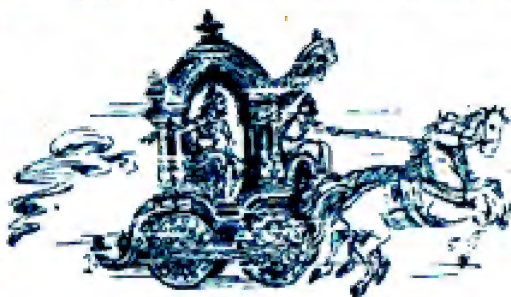
விட மேலாடையில்தான் அதிக கவனம் செலுத்தினார்கள். எங்கள் ஊர்க் குடியானவர்க ளெல்லாம் இடுப்புக்குக் மேலே கொணஸ்தான் கட்டி யிருப்பார்கள். தோளின் மேல் பெரிய துணி வையப் போட்டுக்கொண் டிருப்பார்கள். இதவே சில சமயம் மூண்டாசாக வேற்றருவம் எடுத்தாலும் எடுக்கும்!

இனி சமத தேயெத் தலைவர்களை, மேலாடை அணிவதைக் கொண்டு மூன்ற பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு பெரிய துணியை மேலே போர்த்திக் கொள்ளுகிற வர்கள் ஒரு சாரர். காத்திலி, பட்டை, கால்கு சென்ற வி. ஆர். தாம், சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஆகியவர்கள் மேற்கூறிய சக்ததைச் சேர்ந்தவர்கள். மேல் வேஷ்டியைக் கழுத்தில் ஒரு சுற்றச் சுற்றியோ, அங்குத வெறாமனே மாணியாகவோ இரு பக்கமும் தொங்க விடுவோர் ஒரு கோஷ்டி; பண்டித மான வியாவும், கோபாலகிருஷ்ண கோகலேயும் தீரர் சத்தியஸூர்த்தியும் இந்த சக்ததைச் சேர்ந்தவர்கள். பட்டையாக மடித்த ஒரு தோளின் மாத்திரம் போட்டுக் கொண்டிவ் ராஜாஜிக்கு ஈடு ராஜாஜிதான்!

மேலாடை, பெண்களின் மேனி அழகை மேன்மைப் படுத்தும் ஆபாணம்; ஆண்களின் கம்போத்துக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் சாதனம்; ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று உடும் மன மேடையில், அவ்விருவரும் உயிராலும் உணர்வாலும் ஒன்று சேர்வது போதாதென்ற, உடையாலும் ஒன்று சேர வேண்டுமென விரும்பும் நிறைச் நிறையிற் றோக்கு முடி போடுவதற்கான உற்ற துணை; கடன்காரன் கண்ணில் பட்டும் படாமல் இருப்பதற்கு முட்டாக்காக உபயோகப் படும் சமய சூழிவி; குவிருக்குப் போர்வை; வெயிலுக்கு விதானம்; வியர்க்கைக்கு விநிதி; கட்டாத்தகையைத் தட்டிப் படுத்தக் கொள்வதற்காக உபயோகமாகும் கருவி!

இத்தத் துணிப் பஞ்சு காலத்தில், ஐந்த ஐந்தாக்குப் பதிகாக ஐத் த முழுமே கிடைத்தாலும், காம் மேலாடையின் புகழை மறக்காமல் இருப்போமாக!

மேலாடையின் புகழ் மேலோங்குக!

சந்திர ஹாரம்

ஆசிரியர்: மொழிபெயர்ப்பு:
பிரேம்சந்த் ரா.வீழ்நாதன்

பதினாங்கம் அத்தியாயம்
— தீ ரா த ஆ சை —

அன்ற முதல் பத்மா தன் கணவன் விஷயத்தில் கண்ணும் கருத்தமாக உட்கொண்டவளானாள். அவன் கணவன் தங்குப் போகெழுன் என்றால், அதற்கு வேண்டிய துணி மணி, சோப்பு முதலியவைகளைத் தயாராக எடுத்து வைப்பான். அவன் ஆபீஸுக்குப் புறப்பட்டு விட்டால் அதற்கு வேண்டிய உடைகளை வெல்லாம் எடுத்துக் கொடுப்பான். அவன் சாப்பிட்டுக் கையவம்பி விட்டு வருவதற்குள் அவனுக்கு வெற்றிலைப் பாக்குத் தட்டுடன் தயாராக சிற்பான். முன்பெல்லாம் ரமணிக்கு ஏதாவது வேண்டிய விருத் தால் வாய் நிறத்த கேளாமல் கிடைப்ப தில்லை. இப்பொழுதோ, அவனுடைய குறிப்பிற்ற அவனே வேண்டிய தெல் லாம் செய்யவானாள். முன்பெல்லாம் சமைப்பதென்றால் 'எங்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை?' என்று அதிலிருந்து தப்ப முயற்சிப்பான். இப்பொழுதோ, தன் கணவன் சமையலில் குற்றம் குறை என்று பிடிக்காமலிருக்க வேண்டுமே என்பதற் காகத் தானே வறுக்கட்டாயமாகச் சமை யல் வேலையில் ஈடுபட ஆரம்பித்த விட்டான். உப்பு, புளி போடுவதில்லட யிகவும் கண்ணும் கருத்தமாக விருக்கவானாள். ரமணித் அவனுடைய அன்பு சிறைத்த சேவையைக் கண்டு மனம் பூரிப்பான். 'எம் மதோ இரண்டு கைகளைச் செய்த

போட்டு விட்டோமே தவிர, எம்மால் அவிப்போல் எங்கே இருக்க முடிவிறத?' என்றெல்லாம் மனம் குன்றிப் போவான்.

அன்ற கண்காமின் கையில் அவன் கை வாங்கிய விஷயமும் அவனுடைய கையாசையும் கடைத் தெரு பூரவும் காட்டுத் தீ போல் பாலி விட்டது. ரமணித் அந்தப் பக்கமாக எங்கேயாவது போனால் இரண்டு பக்கத்தக் கடைக்காரர்களும் எழுந்த 'சலாம்' செய்து, "வாருங்கள், முதலாளி! எம் கையில் ஏதாவது எடுக்கக் கூடாதா? பேசாமல் போகிறீர்களே!" என்ற உப்பிட ஆரம்பித்த விட்டனர்.

ரமணித்தின் தன்னடக்கம் அவனுடைய கண்காந்தை இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்த விட்டது. ஒரு கான் ஒரு கைத் தரகன் அவனுடைய கீட்டுக்கே வந்த விட்டான், ரமணித் 'வேண்டாம், வேண் டாம்' என்ற எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தும் அவன் கேட்கவில்லை; பெட்டி வைத் திறத்தே விட்டான்.

ரமணித் தன்னை கிடுகிடுத்துக் கொள்ளும் சோக்கத்தடன், "என் சொக்கத்தைக் கேள்; காஜா ஒன்றம் வாங்கப் போவ தில்லை. ஏதற்காக உன் பொழுதையும் என் பொழுதையும் வீணாக்குகிறாய்?" என்றான்.

நான் ஆக வேண்டும் விஷயமாக இல்லை. அவன் யிஷயம் காண்கிறதுடன், "எசுமான், நீங்கள் வாங்கினாலும் வாங்காவிட்டாலும் ஒரு தடவை பார்த்துக் கூடவா உடாது? பிடித்தால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் வேண்டாம். உங்களைப் போன்ற முதலாளிகளே எங்களை இப்படி கிரட்டியடித்தால் அப்பறம் எங்களுக்குப் போகட்டும் ஏது? பெரிய அம்மாவுக்கும் நின்ன அம்மாவுக்கும் காட்டுங்கள். பிடித்தால் எடுத்துக் கொள்ளட்டும், முதலாளி! உங்கள் கையாலே இன்று முதல் போனிய ஆகும் என்று எனக்கு என்னவோ தோன்றுகிறது!" என்று.

"பெண் பிள்ளைகளுக்கு கை பிடிக்காமல் இருக்குமா? வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குத் திருப்தி தான். என் கையிலே தம்பிக் காசுக்கூட இல்லை. இன்னொரு சமயம் வா, பார்த்துக் கொள்ள வாம்" என்று சமாரத்.

"எசுமான், நீங்கள் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறதே! உங்களிடம் காலிங்காமல் இருக்குமா? அப்படியே இல்லை என்ற தான் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், உங்களை என்ருத் தெரியாதா? எனக்கு முட்டையா இருக்கும் பொழுது வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்" என்று சொல்லித் தாருகியபாபா பிடிபி விருத்த இரண்டு கைகளை எடுத்தான், ஒன்று புது கிதமான கல் விழைந்த கைகளை; மற்றொன்று கம்மல். இரண்டுமே கைரு ரேத்தியா விருத்தன. 'பனபன' வென்ற பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன.

மணியோ அப்பொழுது பத்த அடித்த விட்டது. தயாராக பாடி ஆபீஸுக்குப் போய்விட்டார். சமாரத்தும் சாப்பாட்டித் தாசுப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். இதை வெல்லாம் பார்த்து அவனுக்கு அவ காசமே பிள்ளை. ஆனால், அந்த இரண்டு கைகளும் அவளை அப்படியே கடுகித்த விட்டன. அவன் எல்லாவற்றையும் அடியோடு மறந்து, அந்த கைகளைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு உன்னை சொன்னான். அவன் கையில் கைகளைப் பார்த்ததும் மாயிவார், மாட்டுப் பெண் இரு வரும் ஒரோடியும் வந்த கைகளை காம்பிப் பார்த்தவாபினர். அந்த கைகளின் ஒளி பிறம் அழகிலும் மயங்கிப்போய் அவ்விருவரும் பேசாமல் வாயடைத்து சின்றனர்.

"இந்தக் காலத்துச் சாமான்களுக்கே ஒரு தனி அழகுதான். பழைய காலத்துக்

கிராடக கைகள் யாருக்காவது பிடித் தாந்தானே?" என்று சமாரத்.

"எனக்கு அந்தப் பழைய கிராடக கைகளைப் பார்த்தே சிக்கியிடுகிறேன். அந்தக் காலத்துப் பொம்மைகளை எப்படித்தான் அதை வெல்லாம் போட்டுக் கொண்டிருந்தானோ, தெரியவில்லை" என்று பத்மா.

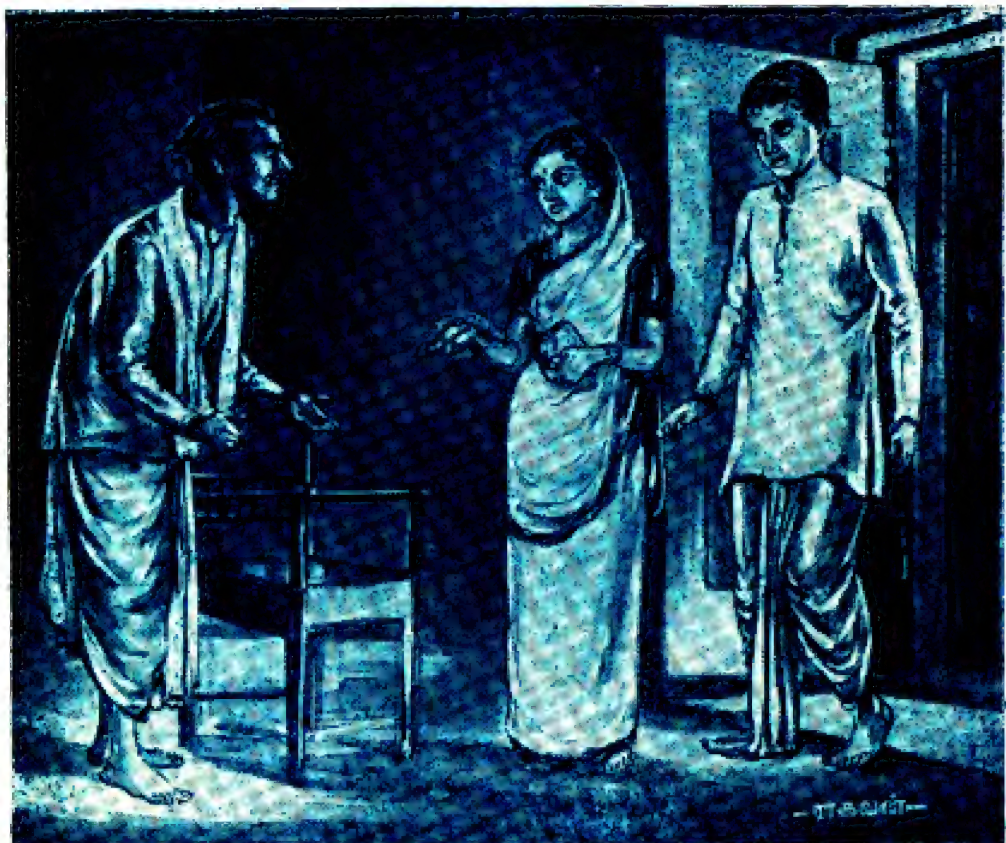
"அதிருக்கட்டும், இந்த இரண்டு கைகளும் பிடித்திருக்கிறதோ, இல்லையோ?" என்று சமாரத் புன்முறுவலுடன் கேட்டான்.

"பிடிக்காமல் என்ன? ஏன் அம்மா, நீங்கள் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன்!" என்று பத்மா.

ஜாகேஷரி தன் மனத் தயாராகை மறைப்பதற்காகத் தலைவைப் குனிந்த கொண்டான். குடும்பத் தொல்விவையே தன் வாழ் வனைப் பூராவும் செலவிட்ட அவனுக்கு, கைகளைப் பற்றிச் சித்திக்கப் பொழுதிருந்தாந்தானே! அவனுடைய கண்களுக்குக் கிடைத்த வந்த சம்பளமோ குழந்தை குட்டிகளைப் பாாமரிக்கவும் குடும்பத்தை உடத்தவுமே போதும் போதாததாக இருந்த வந்தது. அப்படி விருக்கும் பொழுது அவன் கைக்கு என்ன செய்வது? வீட்டுக்கு எசுமானியான பிரகு, செட்டும் கட்டுமாகக் குடித்தனத்தை உடத்த வேண்டிய பொதுப்பு அவன் தலையில் விழுந்திருக்கும் பொழுது, ஆகாசக்கு இடம் கொடுத்தால் கட்டிவருமா? ஆகையால் அவன் தன் மனதில் கை ஆசை உதிக்கவே இடம் கொடுப்ப தில்லை. என்னால் பார்த்த விட்டாலே, தனக்கும் 'கைகள் செய்து போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற ஆசை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற பயத்தில், அவன் கைகளை எதெடுத்துக் கூடப் பார்ப்ப தில்லை.

"இனிமேல் எனக்கு எதற்கம்மா, கை? என் கை போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய காலம்தான் மலையேறிவிட்டதே!" என்று பத்மாவின் கேள்விக்குப் பதில் அளித்த விட்டு, "என் சமா, இந்த கைகளை யா் கொண்டு வந்தது? என்ன விடம் சொல்லுகிறது?" என்று விசாரித்தான் ஜாகேஷரி.

"ஒரு தாருகியபாபா கொண்டு வந்திருக்கிறது. என் விடம் கேட்கவில்லை. வாங்குவதா பிடித்தாந்தானே விடம் கேட்பதற்கு?" என்று சமாரத்.

“வாங்கப் போவதில்லை என்று, இக்கேசாட்டுகதற்குக் கொண்டு வருவானேன்?” என்று பத்மா.

பத்மாவின் குரலில் ஒருவித ஆதாமும் எனளமும் தொனிப்பதைக் கண்ட சமாதா துக்கு வாய் திறந்த பேசா எழலில்லை; சைகையைத் திருப்பிக் கொடுத்த விடவும் கதரியம் வரவில்லை. “அப்படியானால் வாங்கி விட்டீரோ?” என்று கேட்டான்.

“அம்மாதான் ஒன்றமே சொல்ல வில்லையே! அப்படி யிருக்கும்பொழுது வாங்கித்தான் என்ன செய்யப் போகி தீர்க்க?” என்று பத்மா.

“என் சமா, உடனே அவன் பணத்தைக் கொண்டு வா என்று என்ன செய்வது?” என்று ஜாகேசுவரி.

“அதைப் பற்றி உனக்கு என் கவலை? வேண்டுமென்றால் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் திருப்பிக் கொடுத்தவிட வேண்டும். ‘மசூச’ வென்ற ஜாதுகாழிகை யோசனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. சீக்கிரம் சொல்

றுங்கள்!” என்ற சமாதா அவசரப்படுத்தினான்.

பத்மாவுக்கு சமாதாத்தின் கண்டியும் அவசரமும் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்க வில்லை. அவன் இப்படிப் பேசுவான் என்ற அவன் எண்ணவே வில்லை. ‘வேண்டாம், வேண்டாம்’ என்ற சொல்ல வேண்டியது அவனுடைய கடமை. ‘இல்லை, வாங்கிக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்’ என்ற பலவந்தப்படுத்தி வாங்கித் தர வேண்டியது அவனுடைய கடமை’ என்பது அவன் எண்ணம். ஆகவே, ஆசை தவறும் கண்ணாடன் ஜாகேசுவரியின் பக்கம் திரும்பி, “திரும்பியே கொடுத்த விடுங்கள். அப்புறம் அவன் பிடுங்கலை யார் சிறிப்பது?” என்று பத்மா.

ஜாகேசுவரி ‘ஒரு சிமிஷமாவது தன்னைக் காக்கையைத் தீர்த்தக் கொள்ளு யோமே’ என்ற எண்ணத்தில் பெட்டியில் இருந்த கண்கதைகளை எடுத்துத் தன் கையில் போட்டுக்கொண்டான். ஆனால் அடுத்த கணமே தனது அசட்டு ஆசையைப் பற்றி

எண்ணி வெட்டிப்போய், அவைகளை அவசர அவசரமாகக் கழற்றலானான். அதைக் கண்ணுற்ற ரமாராத், "வேண்டாம், அம்மா! எதற்காகக் கழற்றவிரும்பு? போட்டுக் கொள். என் உனக்கு வாங்கித் தந்ததாகத்தான் விருக்கட்டுமே" என்றான்.

இத்தனை காலமாகப் பூர்த்தி பெறும் விருத்த தன் ஆசை, தனயனின் தாயன்பு காரணமாகப் பூர்த்தி பெறவதைக் காணும் பொழுது, ஜாகேசுவரியின் எண்ணில் கீர் கர்த்தது. ஆனால் தன் அன்புக்கு அன்பான பிள்ளையித டடனைச் சமத்த அவ னுடைய மனம் சிறிதும் இடம் கொடுக்க வில்லை. 'என்ன இருந்தாலும் அவன் என் னக் குழந்தைதானே! டடனைத் திர்க்கச் சாமர்த்தியம் வேண்டாமா? தீவ்வனவு பெரிய டடனைக் குழந்தை அடைக்க முடியாமல் திண்டாடினான்...?' என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது. "வேண்டாம் அப்பா, என் பெறாமனே போட்டுக் கொண்டுதான் பார்த்தேனே தவிர கேடுவன்றும் இல்லை. இந்தா, திருப்பிக் கொடுத்த விடு!" என்றான்.

தாயாரின் முகத்தில் தோய்ந்திருந்த துயரம் ரமாராத்தின் கண்களுக்குத் தெரியாமல் போகவில்லை. ஆகையால் 'உடன் பட்டு விடுகோமே' என்ற பலத்தில் தியாகமே உருவெடுத்த தாயாரின் மனதை ரோகச் செய்ய அவன் மனம் சிறிதும் இடம் கொடுக்க வில்லை. "பணத்தைப் பற்றி உனக்கு ஏன் அம்மா கவலை? என் இருக்கிறேன்; பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றான்.

'ரமாராத் பேசும் பேச்சைப் பார்த்தாயோ, இல்லையோ?' என்ற கேட்பவன் யோவ, ஜாகேசுவரி மாட்டுப் பெண் பக்கம் திரும்பினான்.

பத்மா, அலட்சியமாக அவர்களுடைய பேச்சையே காணில் வாங்கிக் கொள்ளாத கம்போல ட்டகார்த்திருத்தான். 'மாட்டுப் பெண் தான் கங்கணம் போட்டுக் கொள்ளுவதை விரும்பவில்லை' என்பதை ஜாகேசுவரி அவளுடைய முகபாவத்திலிருந்தே ஊகித்தறிந்த கொண்டாள். டடனே தன் கையிலிருந்த கங்கணத்தைக் கழற்றிப் பத்மாயிடம் கொடுத்த வண்ணம், "இந்தா பத்மா, கீரே இதைப் போட்டுக் கொள். சாகப் போடுற வயதில் என்க்கு எதற்கு இந்த கைகை?" என்றான்.

'மாய்மாரிடத்தில் பணத்தாக்குக்குறையே பிள்ளை' என்பது பத்மாயின் திடமான கம்பிக்கை. ஆகவே, 'தீவ்வனவு' காலும் தனக்காக இங்காத மாய்மார் இந்து தன் கைப் பணத்தைப் போட்டுத் தனக்கு கைக வாங்கித் தாப்போடுவான்!' என்ற எண்ணத்தில் பத்மாவுக்கு, 'வேண்டாம்' என்று சொல்லிவிட மனம் காலில்லை. இருந்தாலும் அதை மேலுக்குக் காட்டிக் கொள்ளாமல், "அம்மா, கையில் பணம் இல்லை பென்றால் எதற்கம்மா அவசரம்? மெதுவாக வாங்கிக் கொண்டால் போயிற்று!" என்றான்.

ரமாராத் பொறுமை விழ்த்து, "இந்த வறுமையாப் பேச்செல்லாம் எதற்கு? உனக்கு கைக வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள். பணத்தைப் பற்றி கீ கவலைப்படத் தேவை பிள்ளை" என்றான்.

பிறகு சேரே தாரு விவரபாரியிடம் வந்து அவைகளின் விவரத்தைக் கேட்டான். அவன் சொன்ன விவர ரமாராத்தை ஒரே வடியாகத் தாக்கி வாரிப் போட்டது. அவன் போட்ட மதிப்போ, கங்கணத்தாக்கு முத்ததும், கம்மலாக்கு காற்பிலிருந்த ஐம்பதாக்குள்ளுந்தானிருத்தது. தாரு விவரபாரி சொன்ன விவரையோ அவனுடைய மதிப்பைக் காட்டினும் இரு மடங்குக்குமேல் அதிகமாக விருத்தது. 'மூன்றுமேயே விவரத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்த கொள்ளாமல் அசட்டுத்தனமாக டடந்து கொண்டு விட்டோமே! கேட்டுத் தெரிந்த கொண்டுக்குத்தால், தப்பொழுதே 'வேண்டாம்' என்ற சொல்லி அகலிப்போகச் சொகவி பிஞ்சுதிருக்கலாமே! இப்பொழுது திருப்பிக் கொடுப்பதென்றால் மனம் உகிறதே! என்ன செய்வது?' என்று ரமாராத் யோசிக்கலானான்.

"இந்த விவரத்தைக் கேட்டால் பத்மாவே 'வேண்டாம்' என்று சொன்னாலும் சொல்லி விடுவான்!" என்ற எண்ணம் அடுத்த கணம் அவனது உள்ளத்தில் எழுந்தது. டடனே தாகனிடம், "சற்ற இரு, டடனே போடிக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டு டடனே வந்து, "ஏன் அம்மா, இந்தக் கங்கணத்தாக்கு என்ன கொடுக்கலாம்? சொத்து, பார்ப்போம்" என்று தன் தாயாரைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

ஜாகேசுவரி பதில் சொல்லத் தெரியாமல் மூட்டான் பட்டம் கட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அவன், "கல்விதழைத்

பிறகு உன்னை போய், "பார்த்தீர்களா, கடைசியில் எழுந்ததற்கே சம்மதித்து விட்டான். எல்லாம் எாம் போகிற பேச்சிலேயே விருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஆசாமிகள் எல்லாம் ஆள் கொஞ்சம் ஏமாந்த சோணகிரியா விருத்தால் போதும், அடித்தக் கொண்டே போய் விடுவார்கள். இப்பொழுதான் 'இன்னுங்கடக் கொஞ்சம் குறைத்தக் கேட்காமல் விட்டுவிட்டுடோமே!' என்று வருத்தமா விருக்கிறது!" என்றான்.

ரமாராத்தக்கு அந்தக் கடனை ஏற்க மனமே பிண்ண. இருந்தாலும் சொல்லவும் முடியாமல், மெல்லவும் முடியாமல் வேற வழியின்றி அந்தக் கடன் கையைத் தானே ஏற்றக் கொண்டான்.

பத்மா வெகு சந்தோஷத்தடன் இரண்டு கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு மடிக்குப் போய் விட்டான். ரமாராத், 'பழைய கடன் இன்னும் அடைந்த படியில்லை என்ற விஷயம் தெரிந்திருந்தும் பத்மா இப்படிச் செய்து விட்டானே! இந்தக் கடன் எல்லாம் எப்படித்தான் திரப் போகிறதோ?...பார்க்கப் போனால் எாம் செய்ததான் அசட்டுத்தனம். இந்தத் தாசு விவாபாரியை உன்னை வர விடாம விருத்தால் இப்படி எல்லாம் எடுத்திருக்குமா?' என்றெல்லாம் மனதைப் போட்டு உழந்திக் கொண்டான்.

* * *

ரமாராத் சாப்பாட்டை முடித்தக் கொண்டு ஆயில் புறப்படு முன் மேலே போனான். பத்மா சிலைக் கண்ணாடிக் கெதிரில் சின்று கொண்டு காதலனில் கம்மல் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் ரமாராத்தைப் பார்த்ததும், "இன்றைக்கு யாருடைய முகத்தில் விழித்தேனோ தெரியவில்லை; இரண்டு கைகளை இழுமாகக் கிடைத்த விட்டது!" என்றான் வெகு சந்தோஷத்தடன்.

"இழுமாகக் கிடைத்த விட்டதா? அப்படியானால் கைக்காரனுக்கு யார் பணம் கொடுக்கப் போகிறார்கள்?" என்ற ரமாராத் விஸ்புடன் கேட்டான்.

"ஏன்? அம்மா கொடுக்கிறேன்! அவன் தானே, 'கீ போட்டுக் கொள்' என்று எனக்கு இந்த கைகளைக் கொடுத்தான்!"

"ஆமாம், அவன் பணம் கொடுத்த விடுவதாக உன்னிடம் சொன்னானா?"

"அவன் சொல்லவில்லை. 'எடுத்தக் கொள்' என்று கைகளைக் கொடுத்தானே; அகனே பணம் கொடுத்த விடுவானாக்கும் என்று என் தான் எண்ணி விட்டேன்!"

"அப்படியா சமாசாரம்? அவனாவது, பணம் கொடுக்கவாவது? கொடுப்பதா விருத்தால் கைகளை திருட்டுப் போயிற்றே, அப்பொழுதே கொடுத்திருக்க மாட்டானா? அவன் கையில் என்னைக்காவது பணம் இல்லாமல் இருந்ததா, என்ன?"

பத்மா சிற்ற ரோம் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். பிறகு, "எனக்கு இதெல்லாம் தெரிந்திருத்தால் வாங்கிக் கொண்டு விருத்திருப்பேனா?... இப்பொழுதான் என்ன குடிசெட்டுவிட்டது? 'யாருக்காக கை வாங்கிடுமோ, அகனாக்குப் பிடிக்க வில்லையாம்' என்று சொல்லித் திருப்பிக் கொடுத்த விட்டால் போகிறது!" என்றான்.

இதைச் சொல்லி, உடனே அவன் காதக் கம்மலையும் கைகளைத்தையும் கழந்திப் பெட்டிக்குள் வைத்து, ரமாராத்தினிடம் கொடுப்பதற்காக கீட்டினான். அவன் அதைப் பிடித்திருந்த விதம், தன் காவில் சிக்குண்ட வலியை விடாமல் இறுகப் பிடித்தக் கொள்ளும் பூணியின் பிடிப்பைப்போல் இருந்தது! அவனுக்கு அந்த கைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்த விடவும் மனம் உரவில்லை; வைத்தக் கொண்டு விடவும் தணிவு ஏற்படவில்லை. இந்த 'இரண்டும் கெட்டான்' நிலைமையில் அவன் மனம் ஊசலாடியது. 'தன் பலவீனத்தை ரமாராத் தெரிந்த கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே' என்பதற்காக அவன் நிலையைக் குனிந்து கொண்டான். 'ஒரு பெரிய தச்சு சங்கடத்தி விருத்த தப்பப் போகிறோம்!' என்ற ஆனந்தம் அவனுக்கு வவனெச்சுக்கட ஏற்படவில்லை. அவன் எடு போகும் தன் அன்புக்கு அன்பான பிண்ணுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பும் தாயாரின் மனோபாவத்தை ஒத்திருந்தது, பத்மாவின் மனோபாவம். கைப் பெட்டியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகக் கையை கீட்டிய பொழுது, தாயாரின் கதனத்தில் தாண்டவ மாடும் அதே ஏக்கம், அதே அச்சம், அதே அன்பு பத்மாவின் கதனத்திலும் பிரதிபலித்தது!

அவனிடமிருந்து கைப் பெட்டியை வாங்கிக் கொண்டு விடுவதற்கு ரமாராத்தின் கஞ்சுமும் அங்கனவு கல்லாவி விடவில்லை. அவனுக்காகக் கடைக்காரனின் சேச்சிப்

வைச் சித்திக்குக் கொள்ளுவது, அவமானப் படுவது, கடன் தொல்லைகள் உழுவது முதலிய சகல கஷ்டங்களையும் அவன் பொறுத்தக் கொள்ளத் தயாராயிருந்தான்; ஆனால் அவனாகைய மனதைப் புண்படுத்தக் கூடிய எந்தக் காரியத்தையும் அவன் செய்யத் தயாராயில்லை. ஆகையால் அவன் சித்திக்குக் கொண்டு, "இருக்கட்டும், வைத்துக் கொள். வாங்கினது வாங்கி யாகிவிட்டது; இனிமேல் திருப்பிக் கொடுத்தால் என்று யோத. அம்மாயும் ஏதாவது கிணத்துக்குக் கொள்ளுவான்" என்றான்.

"எந்தக் காரியமும் எம் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறுதான் செய்ய வேண்டும். பிற ஏதாவது கிணத்துக்குக் கொள்ளப் போகிறார்களே என்பதற்காகச் செய்தால், எம் தானே சிரமப்பட வேண்டும்! வேண்டாம், கொடுத்து விடுங்கள்!" என்றான் பத்மா.

"படைத்தவன் படி அளக்காமலா போகிறான்? கவனிப்பாருதே!" என்று சொல்லிவிட்டு, சாமராத் வெகு வேகமாகக் கிழே இறங்கி விட்டான்.

எம் மின்னஞ் சிற அற்ப ஆசைகளிலும் சங்கோசத்திலும் மாட்டிக் கொண்டு வாழ்வின் இன்பத்தையும் அமைதியையும் எப்படி எப்படி பெல்லாமோ குட்டிக்கவராகித் கொண்டுவிடுகிறோம். பத்மா அந்த ஆசையில் மிழந்து மனதைப் பறி கொடுக்காமல் அடக்கி வாண்டிருந்தால், — சாமராத் சங்கோசத்திற்குத் தலைவணங்காம விருத்தால் — இருவருடைய உள்சத்திலும் துயக்காதல் — உண்மை தன்பு சடர் விட்டெரிந்த கொண்டிருக்கும்; இருவரும் இப்படி அழிவை நோக்கி நுள்சேறிப் போய்க் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்ல்லவா?

எப்படியோ இந்த கதை விவரபாரத்தில் சோம் போனதே தெரியாமல் மணி பத்மேன்ற அடித்த விட்டது. சூயிசுக்கே-சோமாயி விட்டது. தனது நெருக்கிய உறவினருக்குத் தகனத்திரியை செய்துவிட்டா திரும்பிப் போகும் மணிதனைப் போல, சாமராத் சூயினை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தான். (தொடரும்.)

காஸகேஷபம்

தலை காரணம்!

சோமாயி:—என்ன அநியாயம் இது? எனக்குத் தெரியாமல் என் கதற்புப் புடவைகளைக் கட்டிக் கொண்டு அழகு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!

மேனகா:—செவ்நிறப் புடவை என் குத் தங்குமிக்க, அம்மா!

★

பேஷ்!

ஒரு கையன் சித்திரப் பாடத்துக்கு ஒரு வாரம் வராமலிருந்தான். அவன் கடைசியாகப் பங்கிட்டுக்கொடுத்து வந்த போது கஜினி முகம்மது படைமேலும்பைப் பற்றிய பாடம் நடத்தின.

உபாத்தியாய:—நீ னாருக்கு எப்போது போனாய்?

மகனவன்:—முகம்மது கஜினி பங்கிட்டுவந்தால் முறை படை மேலித்து வந்தபோது!

★

தெரியாதாவி!

ஒரு வீட்டில் திருடன் புகுத்து விட்டான். எத்தல் கோட்ட கணவன் திருக்கிட்டுப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து கதவிருத்த பக்கம் ஓடியான்.

மகி:—ஐயோ! தங்கன் தனியே போகாதீர்கள்!

கணவன்:—பாப்பாடா! கதவைத் தாழ்ப் பாப்போட்டு விட்டு வந்து விடுகிறேன்!

போனது எது?

கவந்தியா:—நான் கொன்னபடி படுக்கை அறைக் கதவைத் திறந்து எவத்துப் படுத்துக் கொண்டேன்!

சோமாயி:—படுத்துக் கொண்டேன். கவந்தியா:—அப்படியானால் தங்கன் போகிறாருமே!

சோமாயி:—தங்கன் போகவில்லை; என் மேனகாவிருந்த கடிதாரத்தால் போய் விட்டது!

★

அதுபல ஞானம்

சாமல் சூரிசா:—என் தாவகம் படித்துப் பார்த்தீர்களா?

வாகா:—கதை அதுபல ஞானத்துக்கு ஒத்ததாயிற்று. முதல் அந்நியாயத்தினாலும் வேறையான் இரண்டு வருஷங்களுக்கும் பிறகும் எட்டாவது அந்நியாயத்தில் அந்த வீட்டில் வேலை செய்யதாகக் கொடுக்கிறேன்!

★

தலை வியாபாரம்

"எது, புது கடிதாரம் போகிறாருமே?" "ஆமாம்!"

"என்ன நிலைக்கு வரவெனும்?" "விடை தெரியவில்லை. நான் அதை எடுத்து வந்த சமயத்தில் கடைசியில் வரும் இல்லை."

லோதர் பச்சைப்பொடி
இந்திய உரி
களுக்கு விவசாயத்
துடன் சேவை
புரிந்து தமிழகம்
யின் வர்ப்பாய
சேரக் தவிரணி
என்று புகழையும்
உதாரித்துக்
கொண்டுள்ளது.

லோதர் கவர்ச்சி மிக்க
ஆரோகியத்
தையும் சத்திய
யும் அளிக்கிறது.

**கேஸரி குமரம் விமிடெட்
மதராஸ்**

ஒக்கம், திளம் சந்தானம், ஆதர் தி
காக்கம், தமிழ் நாடு, மதரிய இடங்களுக்கு
என்றுடன்:

சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பெர்னாம்பூர் - சேகத்திரப்பாத்த
பெஜலா - மதுரை

கோதல்

**சந்தனத்
தைலம்**

**அரைக்கீரை
விதைத் தைலம்**

**கூந்தல்
தைலம்**

எவ்வித தயாரி
புடும் ஒக்கோம்
திறம் கோதல்
உருக் மாரிக்
இருப்பதை
கவனிப்புக.

**டி.எஸ்.ஆர்.கோ
கும்பகோணம்**

மதராஸ் எஜன்டர்
புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்
பைபொப்டீஸ் ரோடு,
திருவள்ளிக்கேணி :: மதராஸ்
கோயம், சிவகிரி ஜில்லாக்கள்
உ பாக்காக்கு எஜன்டர்
B. பாலபட்டாபி,
வைரியான் தெரு, கோயமுத்தூர்

[illegible]

அயோப்சாஸ்

ஒருபயிற்று. சேர்த்துப்
புண் சேர்த்து, வேலாம்
கட்டி, தீர்ப்பட்ட புண்.
காசுபாசன் மூதனியனை
கஞ்சுக்குத் தாக்கமண்ட
— மருத்து —

செபால்

எனவே காலத்தின் அடிப்படையில் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள்.

தேவநி இந்தியன் மானுயாக்ரீப் கம்மென்
மதுரை

ஜெனரல்:—ராஜன் ஐரக் ஸ்டோரின், ஸ்தலியைப் தாய்க்கன் தெரு, மதராஸ்-3; சிதாரம் ஜெனரல் ஸ்டோரின், பெரு வடா, பெத்தாம்புத் & சிகத்தாபாதி; இரீஜா மெகுகன் ஸ்டோரின், பெங்கலுத் ஸிக.

இதரத் துணுதுகள்:—M. O. A. ஸர் & கோ.,
98, சதாமன் ரோடு, கோட்டை.
கொழும்பு

பிஸ்மாக் BISMAG

உட்கொள்ளுங்கள் !

தான் சர்ப்பாட்டுக்கும் வீதம், இன்னும்
தீயனாக வேண்டுமென்று வேண்டி வீதத்தை—
பெயர்க் (ஸ்பான்ஸர்ட்) மக்னீஷியம்) உட-
கொள்ளுகிறது. மிக உயர்ந்த அளவிலும்
அதீதமும், வயிற்றுப் பொருமல், வயிற்று
வந்தல் இன்னும் சகனீத வயிற்றுக்
கொள்குதலுக்கும் இன்னியைமையாகும்.

பேரவையாக கண்டு ஏமாந்தார்கள்! நிர்மாசக் கடன் கொண்டு தள்ளு நீர்மை சக்தி அடைபயங்கள்.

மாத்தியையாகவும் பொனடராகவும் என்னை
மருந்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

Sole Distributors in India:
Geoffrey Manners & Co., Limited
BOMBAY, CALCUTTA, MADRAS and L.A.

இந்தியாவுக்கு பூதன விநியோகஸ்தர்கள் :
ஜியோப்ரே மானின் & கம்பெனி லிமிடெட்
பம்பாய், கங்குத்தூர், சென்னை, ஹைதராபாத்

கல்கி

KALKI ஜூன் 6, 1947 4 அணி

அஜீரணத்தினாலும் மலச் சிக்கலினாலும் வெந்நீ இரூந்துகொண்டிருக்கும்

பத்துக் குழந்தைகள் பெற்ற
அம்மையார் ஒரு சிறு அளவாகினும்
க்ருவுன் சாப்பிட ஸ்னாகிக்கிருர்

அஜீரணம், தலைவலி, மலச் சிக்கல்
ஆகிய உபாதைகள்—பத்துக் குழந்தை
களைப் பெற்ற அந்த அம்மையாருக்கு
ஒரு பாரமரக இருந்து வந்தன. தயக்க
மற்று சத்தோஷமர்த ஒரு சிறிய அள
வாகினும் க்ருவுன் சாப்பிடும் வழக்
கத்தை மேற்கொண்டான். பத்துவருஷம்
களுக்கு "ஒரு சிறு அளவாகினும்"
தொடர்ந்து க்ருவுன் சாப்பிட்டு அவன்
அடைந்த நன்மையைப் பற்றி பின்வரும்
கடிதத்தில் கூறுகிறார் :—

"க்ருவுன் சாம்பலை பத்து வருஷம்
களாக உட்கொண்டு வருகிறேன். அது
இவ்வாறு முடியவே முடியாது. வாயு
வலிப்பு, தலைவலி, மலச்சிக்கல் ஆகிய
வற்றால் பேரிதும் துன்பமடைவதுண்டு.
அதிகிடுகிரம் க்ருவுன் சாப்பிட விரும்
பினேன். தற்போது எனக்கு வரது 40—
பத்து குழந்தைகள் இருக்கின்றன. நான்
க்ருவுனுக்குப் பெரிதும் கடமைபட்ட
ிருக்கிறேன். இப்போது தலைவலி,
மலச்சிக்கல் போன்ற தொந்தரவுகளி
லில்லாமல் பூரண சௌக்யத்துடனிருக்
கிறேன்."—(மிஷன்) வி.ஜே. கோவென்ட்ரி

அஜீரணக் கோவாறுகவெல்லாம்
க்ருவுனக் கண்டதும் சுத்தமாக மறைந்
தது எப்படி என்று கேட்பது நியாயந்
தான். அந்த ரகசியம் வெளிப்படையானதுதான். பரிசேலை செய்து பார்த்த
தில் க்ருவுனில் மகவும் சத்துள்ள ஆறு
உப்புத் தாதுக்களிருப்பதாகக் கண்டு
பிடிக்கப்பட்டது. அதுதான் இரகசியம்.
மேற்படி ஆறு தாதுக்களில் ஒவ்வொன்
றுக்கும் ஒவ்வொரு குணமுண்டு. ஒரு
தாது ஓரிடத்தில் சத்தியற்றப் போனால்
—அந்த சமயத்தில் மற்றொன்று அதற்கு
சுடுகோடுக்கும். மாற்று, குடல், மூத்திர
கோசம் மற்றும் ஜீரண இத்திரியங்களும்
சரிவர வேலை செய்ய உதவுகிறது.

ஒவ்வொரு கோரிப்பட்டமும் வியாபாரி
விட்டமும்—க்ருவுன் பாட்டில் ஒன்றுக்கு
ரூ. 1-10-0 விலை கிடைக்கும். கிங்காரும்
பிரதி தினமும் சிறிய அளவில் க்ருவுன்
சாப்பிடுங்கோன்!

உலகில்

மிகச் சிறந்த

பெண்டன் பேனா

எனென்றும் என்னை
சீதோஷம் எந்தியினும்
தன்மையை இழக்காம
விரும்பு விசேஷமாக
பொருட்டினம் தோய்க்கப்
பட்டிருக்கிறது—உறு
திக்கு உத்தரவாதம்
அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எனென்றும், உலகத்
தில் கோடிக்கணக்கான
வர்களுக்கு இருபத்
தைந்து வருஷங்களாக
பொருட்டினத்தின் மேலே
ஒரு விசேஷ மோதல்
ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனென்றும், கெடுவ
தற்கு ஆதாரமே இல்லா
மல், எந்த விதமான மி
யினும் தன்ருக எழுதக்
கூடியது.

எனென்றும், இந்த ஏற்ற
மான விலையினும் உலகில்
அநிகமாக வாங்கி வழங்
கப்படுகிறது.

விலை
ரூ. 3/1
GOLDEN
Platinium

கோல்டன்
ப்ளாட்டினம்

இவ்வொத்தித் தயாரிக்கப்பட்டது
வியாபார சிபர்தனைக்கு மேற்கண்ட
பூரண உரிமையாளர்களுக்கு எழுதவும்;
முல்லை & பீப்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
குவிளம் மான்ஷன்ஸ்
பாண்டியன் ரோடு, பம்பாய்

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதீர்கள்.

நம்பர் 80 வரை நூல்கள்.

எங்குமடையிலோடியான நூல்கள்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சீஸ் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நாங்கள் எங்கு போகிறோம்: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிகர்கள் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் களத்த வேப்பியல், கானவாஸ் முதலியவைகளுக்கு கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள் எங்கள் எடுப்பிய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப் போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர தேய்வதில்லை. ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில், இத்தியாவிலே நூற்கப்படும் நூல்களில் எங்கள் நூல்கள் மிருதுத் தன்மைக்கும் சன்னத் திற்கும் தேர்த்திற்கும், அழுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்தவை யென்றும், எல்லா நெசவுத் தொழிலாளர்களும் விரும்புவதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

தற்போது நூல் விநியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதால், நூல் தேவைவாயான வர்கள் தங்கள் மாகாணம் அல்லது சமஸ்தான டெக்ஸ்டைல் கண்ட்ரோல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மானேஜர்கள்: ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்.

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: "இந்தியன் பாங்க் பிஸ்டிங்ஸ்" வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்
மேலகம் ஆபீஸ்கள்: எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி, மவுண்டு ரோடு
மயிலாப்பூர், தியாகராயநகர், புரசவாக்கம், எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 72,00,000
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 53,00,000
ரிசர்வ் திதி	ரூ. 60,72,602

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர், செக்ரடரி

ரரசு ஸ்னோ

ஹேர் ஆயில். சோப்

murli

MANYAM & CO.,
MADRAS & BANGALORE.

பம்பாய் குடிசை 142, ஒரேஜ் மோடி கட்டிடம், சூரிட். இலக்கைத் தெரிவு செய்திருக்கிறார்கள் :
மெக்ஸிக். துறை. அருள் & கோ., மிட., 93, தென்மேல் தெரு, சென்னை.